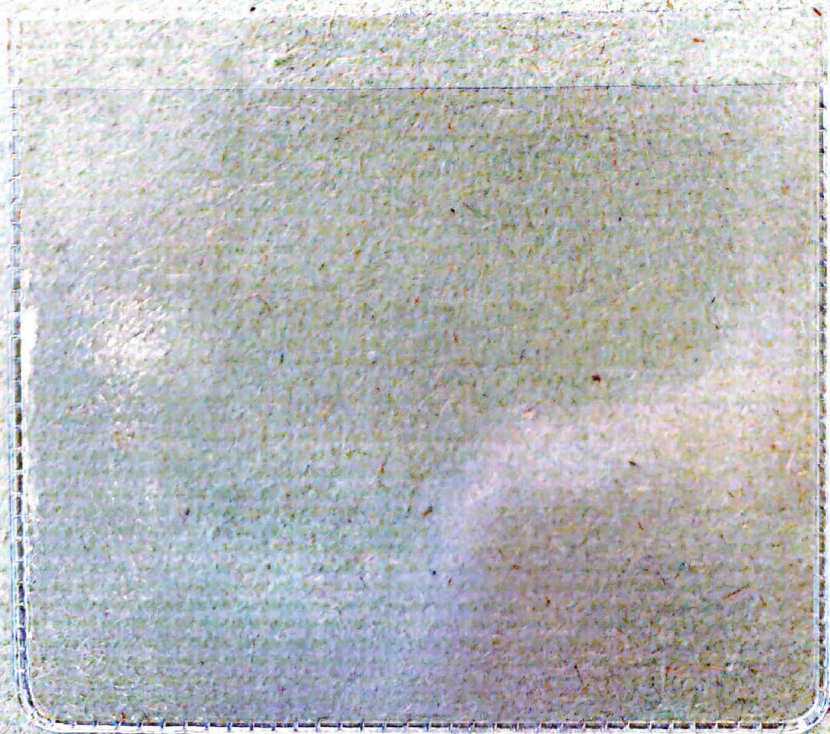

D 10
73

Ι ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ Κ.Ε. ΤΥ ΠΚΚ (ΜΠ)
ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΙΚΟ ΚΕ
ΜΕΣΕΟ ΣΧΟΛΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΙΣ ΜΙΤΡΙΚΙΣ
ΓΛΩΣΣΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ
ΤΙΣ Ι ΒΑΘΜΙΔΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“ ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1932

D 10

73

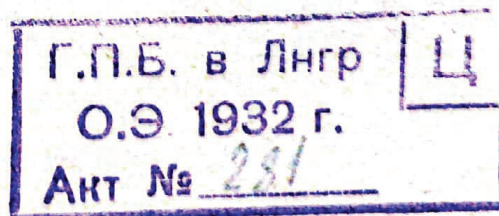
I ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ ΚΕ ΤΥ ΠΚΚ (ΜΠ)
ΓΙΑ ΤΟ
ΑΡΧΙΚΟ ΚΕ ΜΕΣΕΟ ΣΚΟΛΙΟ

Μετάφρασι Α. ΕΡΙΘΡΙΑΔΙ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΙΣ ΜΙΤΡΙΚΙΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΣΤΑ ΣΚΟΛΙΑ ΤΙΣ I^{ης} ΒΑΘΜΙΔΑΣ

Μετάφρασι κε προσαρμογι για τα
ελινικα σχολια Κ. ΤΟΠΧΑΡΑ

Γπέφθινος ριντάχτις
Χ. ΚΑΤΣΑΛΟΒ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1932.

Постановление ЦК ВКП(б) о начальной и средней школе

перевод А. ЕРИФРИАДИ

Программа родного языка для школ I ступени

Перевод и приспособление К. ТОПХАРА
к условиям греч. начальн. школы

Ответ. ред. Х КАЧАЛОВ

ИЗДАТЕЛЬСТВО „КОММУНИСТИС“
РОСТОВ-ДОН
1932

ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΑΡΧΙΚΙΣ ΚΕ ΜΕΣΕΑΣ ΕΚΠΕΔΕΠΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ ΚΕ ΤΥ Π Κ Κ (ΜΠ)

Ακολουθώντας το δρόμο τις πραγματοπίσεις το προγράματος το κομμουνιστικυ κόματος, είφονα με το οπίο „το σχολιο πρέπει ν'άνε όχι μονάχα εφαρμοστis τον αρχον το κομμουνίζμυ γενικα, μα κε εφαρμοστis τις ιδεολογικis, διοργανοτικis, εκπεδεφτικis επιροιis το προλεταριάτο πάνο στα μισοπρολετάρικα κε μι προλετάρικα στρόματα των εργαζομένων μαζον, έχοντας σκοπο τι διαπεδαγόγισι γενεας, ικανis τελιοτικα να ενκαταστήσι τον κομμουνίζμο“ (πρόγραμμα το Π Κ Κ, (μπ), το προλεταρικο κράτος κατόρθωσε ι τεράστιες επιτιχίες στην εκσάπλοσι το σχολικυ διχτιυ κε το μετασκιματίζμο το σχολιυ. Ο αριθμος το μαθιτον το αρχικυ κε μεσέυ σχολιυ ανέβικε απο 7.800 χιλιάδες στα 1914 ος 20 εκατομίρια στα 1931. Ριζικα άλακσε το κινονικο ειστατικο το σχολιυ: τα πεδια τον εργατον κε το φαρδιον μαζον τον εργαζομένον το χοριυ, πυ δε μπορούσαν πριν να στίλυν τα πεδιά-τους στα σχολία, ίνε τόρα το βασικο στρόμα το σχολιυ.

Ι εκμάθισι στι μιτρικι γλώσα περίλαβε τυς πιο οπιστοδρομικυς απο μορφοτικis άποψis λαυς το Σοβετικυ Σίνδεζμυ κε διεκσάγετε σε 70 γλώσες.

Καταρχιν άλακσε το περιεχόμενο όλis τις εργασίας το σχολιυ.

Το σοβετικο σχολιο, πυ έβαλε πρόβλιμά-το „να προστιμάσι από-λες τις μεριες αναπτιγμένα μέλι τις κομμουνιστικis κινονίας,, δίνι στα πεδια ασίν-κριτα πιο φαρδι κινονικο-πολιτικο ορίζοντα κε γενικι ανάπτυκis, παρα το προεπαναστατικο μπουρζουαζικο σχολιο. Στα ιστερνα χρόνια ανιπσόθικε το επίπεδο τις γενικis εκπέδεψis τον πεδιον στο σοβετικο σχολιο.

Ιδιέτερα σημαντικis επιτιχίες κατόρθωσε τα σχολιζ ίστερα απτιν ιστο-ρικι απόφασι το ΧVΙ σινεδρίυ το κόματος για τιν ισαγογι τις γενικis αρχικis εκπέδεψis. Μονάχα το στερο χρόνο ο αριθμος το μαθιτον το αρχικυ κε μεσέυ σχολιυ περίσεψε απο 13,5 ος 20 εκιτομίρια. Εκσον αφτο τα Φ Ζ Υ κε τα τέχνικυμ έχυν περιλάβι 1.400 χιλιάδες μαθιτε-δόμενον.

Μαζί με τα αποφασιστικά βήματα για την πραγματοποίηση τις υποχρεωτικές εκπέδεις τον πεδίων τις σχολικές ηλικίας σημαντικά προχώρισε μπροστά στην κατέφθινε τις ένοσεις τις σχολικές εκπέδεις με την παραγωγική εργασία και την κοινωνική δουλειά, χάρις στο οποίο βάλθηκαν τα θεμέλια του μετασχηματισμού του σχολίου πάνω στη βάση τις πολιτεχνικοποιήσεις.

Το περίεσμα του αριθμού των εργαστηρίων, αν και ανεπαρκών ποσοτικά και τεχνικά ακόμα αδύνατα εγκαταστημένων, ενδιαζόμενο με τις διεκσαγόμενες προσκόλεις το σχολίον στα εργοστάσια, σοβχόζια, ΜΤΣ και τα κολλόζια, επιτρέπει να εκσαπλοθι πιο φαρόδια και πιο γρίγορα ι πολιτεχνικοποιήεις το σχολίον.

Αλόμος παρόλες αφτες τις επιτιχίες, ι ΚΕ σιμίωνι, προς το σοβιετικό σχολίον ακόμα δεν αντιστιχι στις ιπέρονκες απέτισεις που το παρυσάζουντε απτο σιμερινο σταθμο τις σοσιαλιστικές ανικοδόμεις. Ι ΚΕ λογαριάζι προς ι ριζική έλιπει το σχολίον στι σιμερινη στιγμι ίνε που ι εκμάθεις στο σχολίον δε δίνι αρκετο όνκο γενικοεκπεδεφτικόν γνώσεων και δε λίνι ικανοπιιτικά το πρόβλημα τις προετιμασίας για τα τέχνικου και για τα ανότερα σχολία καθολοκληρίαν ενγράματον ανθρώπον, που να κατέχου καλά τις βάσεις τον επιστιμον (φισικis, χιμίας, μαθηματικον, μιτρικis γλώσσας, γεογραφίας και άλλον).

Για τούτο ι πολιτεχνικοποιήεις το σχολίον πέρνι σε παλες περίπτωσεις τυπικο χαραχτίρα και δεν προετιμάζι τα πεδια ός αναπιτιγμένους απόλες τις μεριες χτίστες του σοσιαλίζμου, που να σινδέουν τι θεωρία με την πραχτική και να κατέχουν την τεχνική.

Κάθε απόπειρα να αποσπαστι ι πολιτεχνικοποιήεις το σχολίον απτι συστηματική και στερεί κατοχι τις επιστίμεις, προπαντος τις φισικis, τις χιμίας, και το μαθηματικον, ι διδασκαλία τον οποίον πρέπει να τεθι πάνω στη βάση αφστια καθοριζμένον και λεπτομεριακα επεκσεργαζμένον προγραμάτων, διδαχτικον πλάνον και να διεκσαγείτε με αφστια καθοριζμένο ορολόγιο παρυσιάζι χονδροιδέστατι παραμόρφωσι τις ιδέας του πολιτεχνικου σχολίου. „Κομουνιστις μπορις να γίνις μονάχα τότε, όταν θα πλυτένις το μνημονικό-συ με τι γνώσι όλον εκίνον τον πλύτον, που επεκσεργάστηκε ι ανθρωπόπιτα“ (Λένιν, τ. XXV, σελ. 388)

Στι βάση όλις τις κατοπινis εργασίας του σχολίου ι ΚΕ προτίνι να τεθουν ι οδηγίες του Λένιν, που δόθηκαν ακόμα στα 1920.

Υπογραμίζοντας, προς δεν πρέπει τα ζιτίματα τις πολιτεχνικοποιήεις να τεθουν αφιριμένα, προς τα ζιτίματα αφτα πρέπει να λιθουν στενα σινδικα-

ζυμένα με τα σινκεκριμένα προβλήματα, που στέκουν μπροστά στο κόμμα, ο Δένιν υπέδειξε 1) πως ίνε απαραίτητο:

„ 1) Να αποφύγουμε τι γρίγορι ιδικοπίσι, κε να επεκσεργαστόμε οδιγίες για τυτό.

2) Να επεκταθουν σε όλα τα επανκελματικο-τεχνικά σχολία τα γενικο-εκπεδεφτικά μαθήματα.

3) Να τεθι υποχρεωτικά για εχτέλεσι άμεσο μεταβιβαζμα στην πολιτεχνική μάρφοσι ίτε, καλύτερα, άμεσι πραγματοπίσι ολάκερις σιρας προσιτον άμέσος θιμάτον στην πολιτεχνική μάρφοσι . . .

Χριαζύμαστε, μαρανκος, τοννεφτες τόρα άμέσος. Αναντίριτά. Ολι πρέπι να γίνυν μαρανκι, τοννεφτες κε άλα, μα με κάπια οριζμένη σιμπλίροσι γενικο-μορφωτικυ κε πολιτεχνικυ μίνιμυν“.

„Πρόβλημα το σχολιον τις 2-ις βαθμίδας (12-17), καλύτερα τον ανότερον τάκσειον τις 2-ις βαθμίδας ίνε να δόσι άνθρωπο καθολοκληριάν να κσέρι τι δουλιά-τυ, καθολοκληριάν τάνε ικανος να γίνι μάστορις κε να αντικαταστήσι πραχτικά προετιμαζμένον για τυτό μαρανκο, κσιλουργο, τοννεφτι, κ.τ.λ. μονάχα με τέτιο όρο, πυ τώτος ο «τεχνιτις» να έχι φαρδια γενικι μάρφοσι (να κσέρι το μίνιμυμ τις θάσις τον τάδε κε τάδε επιστιμον: να υποδιχθι με ακρίβια πιον); νάνε κομουνιστις (με ακρίβια να υποδιχθι, τί πρεπι να κσέρι), νάχι πολιτεχνικο ορίζοντα με αρχες βάσεις πολιτεχνικις μάρφοσις.

Σινκενκριμέμα:

- α) αρχικες ένιες για τον ιλεχτριζμο (με ακρίβια να καθοριστουν πιες);
- β) για τι χρεισιμοπίσι τυ ιλεχτριζμου στι βιομηχανία τις μηχανικις βιομηχανίας.
- γ) τα ίδια — στι χιμικι βιομηχανία;
- δ) τα ίδια για το πλάνο τις ιλεχτροπίσις τις ΡΣΟΣΔ;
- ε) επισκέφθικε όχι λιγότερο απο 1-3 φορες τον ιλεχτρικο σταθμο, το εργοστάσιο, το εοβχόζι:

ζ) να κσέρι τις τάδε θάσεις τις αγρονομικις κτλ να επεκσεργαστι με λεπτομέριες το μίνιμυμ το γνώσειον“.

Κσεκινόντας απο όλα αφτα, ι ΚΕ τυ ΠΚΚ (μπ) αποφασίζει:

I. ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΥ ΣΧΟΛΙΥ

Να προταθι στα λαικα κομισαριάτα τις πεδιάς (ναρχομπρος) τον σινδεζμικον διμοκρατιον άμέσος να διοργανόσουν επιστιμονικο-μαρξιστικι επεκσεργασία τον προγραμάτον, να εκσασφαλίσουν εάφτα ακριβος σχεδιαζμένο

1) Παρατίρισις τυ Δένιν στις θέσεις τις Ν. Κ. Κρύπσκαγιας για την πολιτεχνική μάρφοσι.

κίχλο ςιστιματοπιιμένον γνώρεον (μιτριχι γλῶρε, μαθιματικά, φιςιχι, χιμία γεογραφία, ιςτορία), με τέτιο λογαριαζμο, πυ απτιν 1 τυ γενάρι τυ 1932 να αρχίςι ι διδασκαλία πάνο ςτα επεξεργαζμένα προγράματα.

Σινάμα με το κςανακίταζμα τον προγραμάτων τα λαιχα κομιςαριάτα τις πεδίας πρέπι να πάρυν ςιρα μέτρον, πυ εκςαςφαλίζυν πραγματιχι δινατότιτα τις διδασκαλίας πάνο ςτα νέα προγράματα (οδιγίες ςτους δαςκάλυς, έκδορι αντίςτιχον ιποδίκρεον κε τ.π.).

Χριςιμοπιόντας ςτο ςοβετιχο ςχολιον διάφορυς νέυς μέθοδυς μάθιςις, πυ μπορυν να ςιντελέρυν ςτι διάπλαςι τον προτόδυλον κε ενεργιτικον ςιμέτοχον τις ςοςιαλιςτικις ανικοδόμιςις, πρέπι εκςάπαντο ς να κςανίκρυμε αποφαιςιςτικο αγόνα ενάντια ςτο επιπόλεο μεθοδικο προζζέκτερεςτβο ενάντια ςτιν εμφίτεπει ςε μαζιχο κλίμαχα μέθοδυ, προκαταρχτικά μι εκςακριδομένον ςτιν αρχτιχι πυ με ιδιέτερι ςαφίνια κςεςκεπάςτικε τόρα τελεφτέα ςτιν εφαρμογι τυ έτςι ονομαζόμενου „μέθοδυ τον προέχτον“. Ι απόπειρε πυ πιγάζανε απτιν αντιλενινιςτικι θεωρία τις „απονέκρορις τυ ςχολιυ“ να τεθι ςτι βάςι όλις τις ςχολικις εργαίία ςπονομαζόμενι „μέθοδο τον προέχτον“ οδιγύσαν ςτιν πραγματικότητα ςτιν εκςολόθρεφςι τυ ςχολιυ.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι τα λαιχα κομιςαριάτα το ςιδεζμικον διμοκρatiον αμέρο ς να διοργανόρυν κε να θάζυν ςτο πρεπόμενο ίπρο ςτιν επιςτιμονιχο-εκςερεβνιτικι εργαίία να προελκίρυν τις καλίτερε ςοματικε δίναμε ς για τῶτι τι δουλια κε να τινε μεταςχιματίρυν πάνο ςε αφςτιρα μαρχιςιςτικο-λενινιςτικε αρχε ς.

Κςεκινόντα ς απο ςιμίο, προ το ςιςτατιχο μέρος τις κομυνιςτικις εκπέδεπει ςι ι πολιτεχνιχι εκμάθιςι, πυ πρέπι να δόρι ςτους μαθιτεβόμενυ ς „τι ς βάρε ςτον επιςτιμον“, να γνορίρι ςτυ ς μαθιτεβόμενυ ςτι θεωρία κε τιν αρχτιχι με όλυ ςτυ ςιριότερυ ςλάδυ ςτι ςαραγογι ς, να διεκςάγι «ςτενι ςινάφια ςτι ς μάθιςι ςτι ςαραγογι ςι εργαίία ς», ι ΚΕ προτίνι ςτα λαιχα κομιςαριάτα το ςιδεζμικον διμοκρatiον ςτο διάςτιμα τυ 1932 φαρδια να επεκτίνυν το δίχτι τον εργαίιριόν κε τον εργαίικον δοματίον κοντα ςτα ςχολια, ςινδιάζοντα ς αφτι τι δουλια με τιν προςκόλι ς το ςχολιον ςτα καθιδρίματα, ςοβχόζια, ΜΤΣ κε κολχόζια πάνο ςε ςιφονιτικα.

Ι ένορι ςτι ς μάθιςι με τιν ςαραγογι ςι εργαίία ινε ανάνχι να διεκςαρχτι πάνο ςε τέτια βάρι, πυ όλι ι κινονιχο-παραραγογι ςι εργαίία το μαθιτεβομένον να ιποταρχτι ςτυ ς διδαχτικυ ς κε εκπεδεφτικυ ςκοπυ τυ ςχολιυ.

Ι επιχίριζες, σοβχόζια, ΜΤΣ κε κολχόζια να δόουν κάθε ίδος βοί-
θια στα λαικα κομισαριάτα τις πεδιάς για τι λίσσι αφτὸ το προβλήματος
κσεχορίζοντας τις ανανκέες ενκατάστατες κε τα εργαλία για τα σχολικα
εργαστήρια κε τις λαπαρατόριες, κσεχορίζοντας ιδικοπιιμένους εργάτες κε
ιδικους για τιν άμεσι σιμετοχι στιν εργασία το σχολιου, για τι βοίθια τον
πεδαγογον στιν εκμάθισι τις παραγογισ κε τ.π.,

Τα λαικα κομισαριάτα πεδιάς το μι σινδεζμικον διμοκρατιον να διμι-
ουργίσουν σε κάθε ραιον κε σόλες τις πόλες ιποδιγματικα σχολια, θάζοντάς-
τα σε πιο εβνοικες ιλικες σινθίκες κε σινκεντρόνοντας σάφτα τις καλίτε-
ρες πεδαγογικες δίναμες για να μπορέσουν ι μάζες το δασκάλον, εργατον,
κολχόζνικον κε ι μαθετεβόμενι να μάθουν πραχτικα απάφτα πος φτιά-
νοντε τα πολιτεχνικα σχολια.

Για να βοιθίσουν τιν πολιτεχνικοπίσι το σχολιου τα λαικα κομισα-
ριάτα τις πεδιάς να διοργανόουν στο σχολικο χρόνο 1931-32 δίχτι μικρον
πολιτεχνικον μυσίον, καθος κε ιδικα πολιτεχνικα τμήματα κοντα στα ιπάρ-
χοντα μυσία για το κράι.

Το ΑΣΔΙ (Ανότερο Σοβετ Λαικισ Ικονομίας) να βοιθίσι χριματι-
κα κε διοργανοτικα στι διεκσαγογι αφτον το μέτρον.

Τα λαικα κομισαριάτα μαζί με τα κυβερνιτικα εκδοτικα να διμιур-
γίσουν οριζμένου τίπου πολιτεχνικες βιβλιοθίκες για τος μαθιτεβόμενους κε
τος πεδαγογους στι μιτρικι γλώσα.

Τα λαικα κομισαριάτα τι πεδιάς μαζί με τις κινιματογραφικες οργά-
νοσες να επεκσεργαστουν σιρα μέτρον για τι χρισιμοπίσι το κινιματογράφου
για το σχολιου, κε ιδιέτερα για τιν πολιτεχνικοπίσι.

Στιν περίοδο το σοσιαλίζμου, όταν το προλεταριάτο πραγματοποιι
τιν τελιοτικι εκμιδένισι τον τάκσειον μες τις σινθίκες το οκσίνομένου τα-
κσιου αγόνα, εκσερετικα σοβαρι σιμασία αποχτουν ι σινεπι κομμυνιστικι μόρ-
φοσι στο σοβετικο σχολιου κε ι ενδινάμει το αγόνα ενάντια σε κάθε ίδος
απόπιρα να ενφιτέψουν στα πεδια το σοβετικου σχολιου στιχία αντιπρολε-
τάρικισ ιδεολογίας.

Σχετικα με αφτο ι ΚΕ προτίνι στις κοματικες οργάνοσες να ενδι-
ναμόουν τιν καθοδίγισι το σχολιου κε να πάρουν κάτω απο άμεσι επίβλε-
πσι πος γίνετε ι διδασκαλία τον κινονικο-πολιτικον μαθιμάτων στα εφτα-
τάκσια σχολια, στα πεδαγογικα τέχνικουμ κε σα πεδαγογικα πανεπιστίμια.

Επικιρόνοντας τιν αναπόφεφχτι ανανκεότιτα τις εκπλίροσις στιν
προθεζμία τον αποφάσειον τις ΚΕ απο 25 ιύλι 1930 για τι γενικι ιπο-
χρεοτικι αρχικι εκπέδεψι ι Κεντρικι Επιτροπι για τι γρίγορι πραγματο-
πίσι τον απετίσειον το προγράματος το κόματος στι γενικι κε πολιτεχνικι

μόρφοσι για όλια τα πεδία ος 17 χρονον, προτίνι στο Σοβναρχομ τις ΕΣΣΔ να επεκσεργαστι πλάνο γενικis υποχρεοτικis εφτατάκσιu μόρφοσιs.

II. I ΚΑΛΙΤΕΡΕΠΣΙ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΙΚΙΣ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙΣ ΤΥ ΣΚΟΛΙΥ

Σιμιόνοντας τι μι ικανοπιιτικι κατástασι το στελεχον κε τι διοργάνοσι τις μεθοδικis καθοδίγισis τυ σχολιu στα όργανα τις λαικis πεδίας, ι ΚΕ προτίνι στο Κυλτπροπ μαζι με τα λαικα κομισαριάτα τις πεδίας κε τα Κυλτπρόπα τον εθνικον κομουνιστικον κομάτον σε προθεζμία ενος μινος να επεκσεργαστι μέτρα για τιν προετιμασία μαρκσιςτικο-λενινιστικον στελεχον για μεθοδικι εργασία στα όργανα τις λαικis πεδίας κε να ενδιναμόςυν τυs καθοδιγι·ικυs κρίκυs τις μεθοδικis καθοδίγισis με τι καλίτερες κοματικes, θεωριτικes κε πεδαγογικes δίναμες.

Σιμιόνοντας τι σημαντικι απομάκρισι τον επισιτιμονικο- εκσερεβνιτικον καθιδριμάτον στιν πεδαγογικι απτα πραχτικα προβλίματα τυ σχολιu, ι ΚΕ τυ ΠΚΚ (μπ) προτίνι στα λαικα κομισαριάτα τις πεδίας το σινδεζμικον διμοκρατιον να σινκεντρόςυν τιν εργασία τον αντίστιχον εκσερεβνιτικον ινστιτύτον προπαντος στι μελέτι κε γενικοπίισι τις πίρας πο επισορέφτικε απτυs πραχτικυs εργάτες τυ σχολιu προπαντος στιν πολιτεχνικοπίισι.

Να υποχρεοθυν τα λαικα κομισαριάτα τις πεδίας το· σινδεζμικον διμοκρατιον να ισάκσυν στο σίστιμα τον όργάνου τις λαικis πεδίας ινστιτύτο ινστρύκτορον, αρχίζοντας απτυs κρίκυs το ραιονιον για παντοτινι πραχτικι βοίθια το δασκάλον στιν καθιμερινι δουλιά·τυs στο σχολιο.

Για ινστρύκτορες πρέπι να διαλεχτυν πεπιραμένι δάσκαλι, πυ κsέρυν πολι καλα το σχολιο κε τα προβλίματά·τυ, όχι λιγότερι τον διο στο ραιον.

Να υποχρεοθυν όλι ι κομουνιστες, πυ βρίσκοντε στιν καθοδιγιτικι δουλια στι λαικι πεδία στιν σιντομότερι προθεζμία, να κατέχυν το μεθοδικο μέρος τις σχολικis δουλιαs.

Να μπι μπροστα στο σοματίο τον μαρκσιςτιον·πεδαγογον κοντα στιν Κομουνιστικι ακαδιμία το πρόβλημα τις επεκσεργασίας πάνο στις πρότασεs τυ Ναρχομπρος το βασικονε ζιτιμάτον τις μεθοδικis βοίθιαs στυs δασκάλυs στιν καθιμερινι δουλιά·τυs.

Να κιταχτυν εκνέu ι ιφιστάμενες περιοδικes έκδοσεs στα ζιτίματα τις πεδαγογικis με σκοπο το αποφασιστικο καλιτέρημα τις πιότιταs κε τι στροφί·τυs στο μέρος τυ σχολιu κε τον ανανχόν·τυ, με τιν υποχρεοτικι προσέλκισι το δασκάλον στο σινταχτικο μιχανιζμο.

III. ΣΤΕΛΕΧΙ

Στιν εργασία ανάμεσα στους δασκάλους πρέπει να καθοδηγηθούμε απτις υπόδικες, πυ έδοσε ο Δένιν ακόμα στα 1922.

„Ο λαικος δάσκαλος πρέπει να στέκετε σέμας σε τέτιο ίπσος, πυ χαμια φορα δε στεκότανε, δε στέκετε κε δε μπορι να σταθι στιν αστικι κινονία (τ. XVIII, μ. 2-ον σελ. 115).

Πέρνοντας υπόψει τιν αφκσανόμενι ανάνκι στα πεδαγογικα στελέχι κε τιν ανίπσοςι τις ιδιχότιτάς-τους, σχετικα με τιν πραγματοποιίσι τις γενικις εκπέδεπσις, να προταθι στο Γοσπλαν τις ΕΣΣΔ κε τα λαικα κομισταριάτια τις πεδιάς το σιδεζμικον διμοκρατιον να σχηματίσουν σε δίμιννο προθεζμία πλάνο καταρτιζμυ πεδαγογικον στελεχον, πυ εκσασφαλίζον καθολοκληρίαν τιν ικανοπίσι τις ζίτισις δασκάλον για τα αρχικις κε μεσέας εκπέδεπσις σχολια κε να το ισάκουν για επικίροσι στο Σοβναρχομ τις ΕΣΣΔ.

Να διοργανοθι γνωριμία το δασκάλον με τις βάσεις τις παραγογις στα εργοστάσια, τα σοβχόζια, τα ΜΓΣ κε τα κολχόζια με τέτιο υπολογίζμο, πυ στο διάστημα τυ 1931-32 αφτι ι γνωριμία να περιλάδι όλα τα στελέχι το δασκάλον.

Το λαικο κομισαριάτο τις γεοργίας τις ΕΣΣΔ όταν καθορίζι τον αριθμο το μαθητεβόμενον για αγρονόμους να υπολογίσι τις ανάνκες το σχολιον τις κολχόζικις νεολέας, επίσις κε να δόσι τι χριαζόμενι βοίθια στα όργανα τις λαικις πεδιάς στιν προσέλκισι αγρνονομικον δινάμεον, πυκαταγίνυντε στιν παραγογι, στι δυλια το Σχολιον τι Κολχόζικις Νεολέας.

Να ισαχι σόλα τα βιομηχανικα κε αγροτο-ικονομικα πανεπιστίμια ι γνωριμία με τυς μέθοδους τις εργασίας, για τιν πολιτεχνικοπίσι τυ σχολιυ κε τι διεκσαγογι τις παραγογικο-τεχνικις διδασκαλίας.

Να προταθι στιν ΚΕ. τις ΠΛΚΣΝ κε τα λαικα κομισαριάτια το σιδεζμικον διμοκρατιον να επεκσεργαστυν ιδικα μέτρα για τι διαλογι τον πιονεροβοζζάτιδον, τιν κατοχίροσί-τους στι δυλια, τιν ανίπσοςι τις γενικις κε ιδικο-πεδαγογικις ιδιχότιτάς-τους, θεωρόντας-τους ος πολίτιμο εφεδρία για τον καταρτιζμο νέον πεδαγογικον στελεχον.

Να ανατεθι στο Γοσπλαν, το Λαικο κομισαριάτο τον ικονομικον, στιν ΚΕ τον εργατον τις πεδιάς κε στα λαικα κομισαριάτια το σιδεζμικον διμοκρατιον σε δεκάμερο προθεζμία να επεκσεργαστυν μέτρα για τιν ανίπσοςι τυ μιστυ το δασκάλον το σχολιον τις αρχικις κε μεσέας εκπέδεπσις.

Ι ΚΕ το επανκელματικυ σιδέζμυ τον εργατον τις πεδίεσ μαζί με τα ναρχομπρος το σιδεζμικον διμοκρατιον σε προθεζμια ενος μινος να επεξεργαστι είστιμα διαφορικοπιμένις πληροφοις τις εργασίας το δασκάλον στα ραιόνια, ανάλογα με τιν ιδιότιτα κε τιν πιότιτα τις εργασίας. Ο εφοδιαζμος το δασκάλον με προτύκτα κε βιομηχανικα εμπορέβματα πρέπει να διεκσαχτι με τον ακόλυθο τρόπο: στις πόλες κε τα βιομηχανικα ραιόνια μέσον τις προσκόλις σε κλιστυς εργατικυς κατανομεφτ'ρες κε μαγισια πάνο στις νόρμες το βιομηχανικον εργατον. Ο εφοδιαζμος το δασκάλον στα κολχόζια με τρόφιμα να διεκσαχτι απτα φόντα τον τροφίμον τον κολχοζιον πάνο στις νόρμες τον βιομηχανικον εργατον τυ ραιονιού τον. Ο εφοδιαζμος το δασκάλον στα χορα με βιομηχανικα εμπορέβματα κε προιόντα βιομηχανικις παραγογις επίσης κε ο εφοδιαζμος το δασκάλον στα χορια, πυ δεν ίνε κολχόζια, με τρόφιμα, να δεκσαχτι απτα φόντια τυ κεντροπιμένυ εφοδιαζμυ πάνο στι νόρμα το βιομηχανικον εργατον τυ ραιονιού-τον.

Σόλι τι δυλια ανάμεσα στις δασκάλυς με όλα τα μέτρα να αναπιχτι ι σος. άμιλα κε ι μαχιτικότιτα, κε με κάθε μέσο να ενθαρινθον ι δάσκαλι-μαχιτες.

IV I ΙΛΙΚΙ ΒΑΣΙ ΤΥ ΣΚΟΛΙΥ ΤΙΣ ΑΡΧΙΚΙΣ ΚΕ ΜΕΣΕΑΣ ΕΚΠΕΔΕΠΣΙΣ

Σιμιόνοντας, πως ι ιλικι βάσι το σκολιον — το φκάσιμο νέον χτιρίον, ι επιδιόρθοσι τον κριστάμενον, ι παραγογι διδαχτικον ενκαταστάσεων κε διδαχτικον ενχιριδίον — ίνε ολότελα ανεπαρχι κε γίνοντε ένα απτα εμπόδια στο καλιτέρημα τις εργασίας το σκολιον, ι ΚΕ προτίνι στο Γόσπλαν τυ Σιδέζμυ να επεξεργαστι πεντάχρονο πλάνο νέας σχολικις ανικοδόμεις. Να θεωριθι υποχρεωτικο σόλες τις νέες ανικοδόμιςες το τελίωμα τις ανικοδόμεις το σκολιον στιν αρχι τις εργασίας τυ καθιδρίματος.

Για τιν επέκτασι το φόντον το σκολικον χτιρίον ι ΚΕ προτίνι στις επιτόπιες κοματικες κε σοβετικες οργάνοσες να εκσαςφαλίσουν τιν επιστροφι στα σχολια το μι αδιασθέντον πριν σκολικον χτιρίον, επίσης κε τι χρисиμοπίσι για τα σχολια τον κατασχεθέντον κυλάκικον σπιτιον. Ινε ανάνκι φαρδια να προσελκιστυν ι προτοβυλία κε τα μέσα τον κολχοζιον στιν καλιτέρεπει τις ιλικις βάσις τυ σκολιυ κε τιν καλίτερι εκσαςφάλισι το δασκάλον.

Το ΑΣΔΙ (Ανότερο Σοβετ Λαικις Ικονομίας) να διμιουργίσι Πανσιδεζμικι ένοσι τις βιομηχανίας, πυ παράγι διδαχτικες κε σχολικες ενκατάστα-

ρες κε διδαχτικά ενχιρίδια, μελετώντας σε δίμινι προθεζμία το παραγο-
γικο πλάνο τις ένοσεις αφτις με τέτιο υπολογίζμο, πυ στα 1932 πια ι
βασικι μάζα καθος τον αρχικον έτσι κε την σχολιον τις μεζέας εκπέδε-
πες νάνε εφυδιαζμένι με το απετόμενο μίνιμο το διδαχτικον ενκατα-
στάσεων. Τα Ναρκομπρος το σιδεζμικον δμοκρατιον σε προθεζμία ενος
μινος να σκιματίσουν τις αντίστιχες απέτιδες κε να τις παρυσιάσουν στο
ΑΣΛΙ αφυ επεκσεργαστυν τα ετανταρτ το διδαχτικον ενχιριδιόν κε τον
ενκαταστάσεων τις πολιτεχνικοπίσεις.

Να προταθι στο ΑΣΛΙ τις ΕΣΣΔ να δοθουν στα σχολια κίνα πυ
δε μπορουν να χρисμοπιθουν στις παραγογες κε ίνε οφέλιμα για τα ερ-
γατικα δομάτια κε τα σχολικα εργαστίρια τεζάχια, εργαλία κε διάφορα
απορίματα, (εκάρτα, παλιες μιχανες, κομάτια).

Τα Σοβναρχομ το σιδεζμικον δμοκρατιον, τα ισπολκομ τον κράι
κε σπλαστ κε τα όργανα τις βιομιχανικis κοοπεράτσias ετι σιντομότερι
προθεζμία να διοργανόσουν ετυς τόπυς τιν παραγογι διδαχτικον ενχιρι-
διόν κε διδαχτικον ενκαταστάσεων για το μαζικο σχολιο, χρисμοπιόντας
για το σκοπο τυτο τα επιτόπια ρεζύρσια.

V I ΔΙΚΙΣΙ ΚΕ Ι ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΣΚΟΛΙΥ.

Σιμίδονοντας τις επιτιχίες πυ κατόρθυσαν στα στερνα χρόνια τα ναρ-
κομπρος το σιδεζμικον δμοκρατιον, επιτιχίες στο ετρόσιμο ολις τις διορ-
γανοτικis εργασίας, ι ΚΕ τυ κόματος υπογραμίζι, πως ι καλιτέρεπσι τις
πίότητας τις εργασίας τυ σχολιυ ίνε αδίνχτι χορις τιν αποφασιστικι ανί-
πρσι τις πύότητας, τις καθοδίγισις τυ σχολιυ εκ μέρυσ τον οργάνον τυ
Ναρκομπρος, τι γριγορι μεταβολι σε σινκεκριμένι κε διαφορικοπιμένι κα-
θοδίγι με υπολογίζμο τις ικονομικis κε πολιτικis σιμασίας ιδιέτερον σπλαστ
κε ραιονίον, τις εθνικες ιδιότιτες κε τ.λ. το καθόριζμα σε όλυς τυς κρί-
χυς τιν λαικis πεδιάς αφστيري εφθινis για τιν ανατεθιμένη δυλια, εφθίνι
πυ να εκσερι τιν απεζλίτζχι. Ι ΚΕ απετι απο όλα τα όργανα τις λαικis
πεδιάς εργασία κε καθοδίγιι κατα το νέο, ανάλογα με τις αφκσανόμε-
νες απέτιδες, πυ παρυσιάζι στο σχολιο ι σοσιαλιστικι ανασινχρότισι τις
λαικis ικονομίας.

Ι ΚΕ προτίνι στα ναρκομπρος το σιδεζμικον δμοκρατιον αποφα-
σιστικα να με ασκιματίσουν τιν πραχτικι τις καθοδίγισις τον οργάνον τις
λαικis πεδιάς κάνοντάς—τινα πραγματικα οπερατιθικι κε διαφορικοπιμένι
σινκεντρόνοντας τιν προσοχι στα σπυδεότερα βιομιχανικα ραιόνια (μέταλο,
κάρβυνο, νέφτι κ.τ.π) στα σεβχόζια, ΜΤΣ, ραιόνια τις σιμπαγis κολεχτιβο-
πίσεις κε τις νέες ανιχόδόμισες.

Να αποσοβίζουν την „υραβνίλοφκα“ στην κατανομή το δυνάμεων και μέσον, αφού τα συνκεντρώσουν προτ' απόλα στα αρχικά τμήματα τις σοσιαλιστικές ανικοδομίες.

Τα ναρκομπρος το σιδεζμικον διμοκρατιον να εκσασφαλίζουν την πραγματοπίσι τις ενιέας διέφθις και διίκις το σχολιου. Ι οργάνοσε; τον επανκελματικον σιδέζμον να δόουν στι δουλια αφτι την απετόμενι βοίθια στα όργανα τις λαικίς πεδίας.

Τα ναρκομπρος το σιδεζμικον διμοκρατιον πρέπι, διοργανόνοντας την πραχτική βοίθια στους δασκάλους στην εργασία τους, να ανιπύουν την εφθίνι το δασκάλου για την πιότιτα τις σχολικίς δουλιás, ιποδύχοντας και επιδοκιμάζοντας τους αφοσιωμένους και κέρροντας τι δουλιά-τους δασκάλους.

Να τεθι η εργασία τον οργάνων τις πεδικίς αφοδύκίς στο σχολιου με τέτιο τρόπο, που να κατεφθίνετε το περισσότερο στην ανίπυσι τις πιότιτας τις μάθις και την ενδινάμοσι τις σινιδιτίς πιθαρχίας στο σχολιου.

Ι ΚΕ λογαριάζι, ποτ' για την επιτιχιμένην πραγματοπίσι τον προβλιμάτον που δάζι τύτι η απόφασι, τα ναρκομπρος το σοβετικον διμοκρατιον πρέπι να διεκσάγουν αποφασιστικο αγόνα με κίνα τα στιχία στα όργανα τις λαικίς πεδίας, που εναντιόνοντε στι στροφι τις εργασίας το σχολιου στην κατέφθινι, που ιποδύχνι τύτι η απόφασι και αντισ την ανίπυσι τις πιότιτας τις εκπέδεψις ίτε παρασίρουντε απο αριστερές φράσεις, ίτε τραβουν πίσω, στο μπυρζυαζικο σχολιου.

Ι ΚΕ ιπογραμίζι την ολοένα αφκσανόμενι σιμασίη και το ρόλο το σχολιου στι σοσιαλιστική ανικοδομία. Ι ΚΕ προτίνι σόλες τις οργάνοσε; να διεκσάγουν σισιματικο και απαρέκλιτο αγόνα ενάντια στις οπορτυνιστικές, αντιλενινιστικές διαστρέβλους τις πολιτικίς το κόματος στι δ' λια το σχολιου. Ι επιτιχία το αγόνα ενάντια στον κριότερο κίνδυνο στο φκιάσιμο το πολιτεχνικο σχολιου, ενάντια στις δεκσιοπορτυνιστικές παραμόρφους τις πολιτικίς το κόματος, που οδύγουν στην άρνισι απτιν πολιτεχνικοπίσι το σχολιου, στις απόπιρες τις δ' αφύλακίς το παλιου, προφορικου σχολιου, στο χάζμα ανάμεσα τις θεωρητικίς μάθις και τις πραχτικίς, προιποθέτουν το δινάμομα το αγόνα ενάντια στις αριστεροοπορτυνιστικές διαστρέβλους με τις θεωρίες τις „απονέκρωσις το σχολιου“ και τον κσεπέζμο το ρόλου το δασκάλου.

Ι ΚΕ εφιστα την προσοχι όλων τον κοματικων οργανόσεων στην ανανχεότιτα αποφασιστικο δινάμοματος τις προσοχίς στο μαζικο σχολιου, την εργασία το δασκάλου και το ενδινάμομα τις καθημερινίς σινκεκριμένις καθοδύγίς το σχολιου.

Ι ΜΙΤΡΙΚΙ ΓΛΩΣΣΑ

ΙΣΑΓΟΓΗ

Στο σχολιο τις Ι βαθμίδας ι εργασία για τιν εκμάθισι τις γλώσσας, να κατέχυνε διλ. τα πεδία τον προφορικο κε γραφτο λόγο κε να μπορού-
νε να εκφράζυνε τις σκέψεις-τους σάφτο, ίνε εκσερετικα σπουδέα.

Ι κολεχτιβικι εργασία στις φάμπρικες κε στα εργοστάσια, στα κολ-
χόζια κε τα σοβχόζια πλσιιάζι τος ανθρώπους τον ένα προς τον άλλο κε τιν
ανάγκη τις επικ.νονίας κάνι πιο μεγάλι.

Ι γλώσσα γρίγορα κε κίνι αναπτίχνετε, πλυτίζετε, γίνετε πιο εβλίγι-
στι κε εκφραστικι στι χώρα το Σοβετιον πυ αναπτίχνετε γρίγορα ικονο-
μικα, πολιτικα κε μορφοτικα. Εκφράζι τον πλύτο τον σκέψεων κε τιν
ολοκληρότητα το δοκιμασιον. Να γιατι, κοντα σε πολλα άλλα, ι εργασία για
τι σπουδι τις γλώσσας κε τιν απόδοσι το σκέψεων μάφτι στο σοβετικο scho-
lio πρέπι απο τα πρότα θέματα τυ πεδιου να επισίρι παρα πολι τιν
προσχι τυ δασκάλου.

Αφτι ι δουλια βάλι τα θεμέλια τις κινις ανάπτυκσις. Αν θα βαλθε
όπος πρέπι, αρχίζοντας απο τιν πρότι γρúπα, θα εφκολίνι τι δουλια όλυ
τυ σχολιου, θα σπλίσι το πεδι με δυνατο όπλο, όταν αφτο κατέχι
τι γλώσσα.

Μα αφτο ίνε ι μια πλεβρα τυ ζιτίματος. Ι θεμελιόδικες απέτισες τυ
σχολιού-μας ίνε: ι γνώσες πυ πέρνυνε ι μαθιτες νάνε δραστικες. Αφτο θα
πι, ι γνώσες πυ πέρνυνε τα πεδία πρέπι στα χέρια-τους νάνε το όπλο
εκίνο, πυ θα τα εφκολίνι κε θα τα βοιθι να πραγματοποιίςυνε όλα όσα
ζιτι απάφτο ι σοσιαλιστικί-μας πραγματικότητά. Αφτο θα πι, πως ι γνώ-
σες πυ αποχτίσανε στο σχολιο ι μαθιτες αναφορικα για τι γλώσσα, πρέπι
στιν κατάλιλι στιγμή να μπορέσουνε καρποφόρα να τα εποφελιθουν για να
επιδράσουνε στι ζοι πυ τος περικιχλόνι κε να τι στρέψουνε στιν κατέφτι-
σι πυ χριάζετε ι εργατικι τάκσι.

Εκσερετικα μεγάλι σημασία στις σινθικες τις ζοίς-μας αποχτα ο
αγónας για τιν ικοδόμισι τυ σοσιαλιζμου με το λόγο ος ισχυρο όπλο τα-

κςικυ αγόνα. Πρέπι να φροντίςουμε να επιτίχουμε όςτε τα πεδια ϑιν πρό-
τι βαθμίδα όχι μόνον να κατέχυν τιν τεχνικι τυ ϑκιματιζμυ τς φράςςς,
να κςέρυνε να φέρνυντε ϑινιδιτα ϑτο δικό-τυς κε τον κςένο λόγο, μα κε
τα ίδια να ϑινεϑτανθύνε κε να μποςρέςυνε να κύνυν όλυς όςι τυς περικι-
κλόνυν να ϑινεϑτανθύνε όχι τι μεγάλι δίναμι τυ λόγου, όταν αφτος εκφρά-
ζετε ϑε μια γλόςα ϑςςτι, κςεκάθαρι, λιτι με τακςικο τελικο ϑκοπο.

Μια τέτια εργαςία απετι προταπόλα παρα πολα απο τον ίδιο το
δάςκαλο. Αφτος ο ίδιος, ο δάςκαλος, πρέπι με επίμονι εργαςία να καλι-
εργίςι για τον εαφτό-τυ μα τέτια γλόςα.

Ο κάθε δάςκαλος πρέπι να μποςρέςι καλά να μιλίςι για να μάθυν
τα πεδιά-τυ απτο δικό-τυ λόγο ϑιγα-ϑιγα.

Σόλα αφτα πυ ίπαμε περικλίνοντε ι θεμελιόδικες θέςες απο τς
οπίες πάντα πρέπι να κςεκινίςι ο δάςκαλος ϑτο μάθιμα τι γλόςας.

Το μάθιμα όμος τς γλόςας για να γίνι ϑςςτα, προιποθέτι ϑάφτιν
τιν περίοδο αποφαςιςτικο αγόνα ενάντια ϑτις απόπιρες τς διαϑτρέβλοςςς
τον αποφάςεον τς Κ.Ε. πυ πάρθικαν αναφορικα για τιν Ι κε ΙΙ βαθ-
μίδα κε πυ πρέπι νάνε καθοδιγιτικες για κάθε εργάτι τυ ϑκολιυ. Ο αγό-
νας κατα το διο μετόπον δεν ίνε ολιγότερο ζοτικος ϑτι διδαςκαλία τς
γλόςας απο τς άλες περιοχες τς ϑκολικς δυλιας.

Ι δεκςει λοκςοδρόμι παςκίζυνε να ερμινέψυν τιν απόφαςι τς Κ.Ε
τυ Π.Κ.Κ. (μπ) αναφορικα για το ϑίςτιμα το γνόςεον κε το δεκςιοτί-
τον ϑε κάθε ένα μάθιμα ϑτο ϑκολιό-μας όχι ος νέο ϑταθμο, όχι ος πιο
αψιλότερο ϑκαλοπάτι ϑτιν ανάπτικςι τυ ϑοβετικύ-μας ϑκολιυ, αλα ος ένα
θίμα πίσο, ος επιϑροφι ϑτο παλιο ϑκολιο τον κςιρον λόγον. Αφτι δεν
καταλαθένυν τιν καταρχιν διαφορετικι υςία τυ ϑιςτίματςς τυ γνόςεον κε
το δεκςιοτίτρον ϑτο δικό-μας το ϑοβετικο ϑκολιο, όπυ ι γνόςες εκϑπιρε-
των τυς ϑκοπυς τς κομυνιςτικς μόρφοςςς. Κςεχνόντιας τς βάςες τυ πο-
λιτεχνικυ ϑκολιυ, πυ απετυν ϑινδιαζμο τς διδαςκαλίας με τιν παραγο-
γικι εργαςία (δεν πρέπι να λιζμονίςουμε πος ι διαπεδαγογικι ϑκοπι ίνε ι
καθοδιγιτικι), μεταβάλυν τιν απόχτιςι ϑιςτίματος κε γνόςεον αφτο καθεαφ ο
ϑε ϑκοπο, ϑε γιμνι διδαςκαλία αποϑπαζμένι απτιν πραχτικι. Ι εφαρμογι
μιας τέτιας ταχτικςς ϑτι διδαςκαλία τς γλόςας ϑιμένι τέλια απόπαςι
τς ϑπυδςς τς γλόςας απτα κίνα ζιτίματα κε τυς ϑκοπυς τς διαπεδα-
γόγιςςς, εκμάθςςς τς γραματικςς για τι γραματικι (να κςέρυνε να κλίνυν ονό-
ματα κε ϑίματα χωρις να ϑινεϑτανθύνε για πιο ϑκοπο γίνυντε όλα αφτα κ.τ.λ.

Ο „αριςτερος“ ο κίντινος ϑτιν εργαςία τς γλόςας εμπεριέχετε ϑτι
καθιπότακςι όλςς τς εργαςίας για τιν εκμάθςςι τς γλόςας ϑτιν κινοφέλιμι
εργαςία το μαθιτον. Κςάςτερι εκδίλοςι αφτις τς τάςςς ίταν το πρό-

γραμμα το 1931 όπου ως αφετιρία πέρνονταν „ίτε ι κινοφέλιμι εργασία, ίτε το προέχτο“, ίτε το „θέμα“ (επεκσιγματοικι σιμίσι στο πρόγραμμα τις μιτρικις γλώσας 1931 σελ. 113). Ινε ολοφάνερο πως με τέτια „αφετιρία“ δεν μπορι να γίνι λόγος για κανένα είστιμα γνόςεον κε δεκσι-οτίτον για τι γλώσα. Αντι ειστίματος έχομε κομάτιαζμα, κσεχοριζμένα αποσπάζματα γνόςεον κε δεκσιοτίτον, πυ επιφιτέβοντε τόσον, όσον επι-τρέπι το ένα ί το άλλο ίδος τις κινοφέλιμις δουλις.

Ι υποτίμιςι τυ ρόλυ τις γλώσας στο είστιμα τυ πολιτεχνικυ σχολιυ επιπεριέχετε επίσης στιν υποτίμιςι τις γραματικις, στον περιοριζμο τις διδα-σκαλίς-τις στο σχολιο σε στενυς πραχτικυς σκοπυς, αποκλιστικα στιν ορθογραφία.

Ι γλώσα ως μάθιμα στο σοβετικο πολιτεχνικο σχολιο δεν περιορί-ζετε μόνο στι διδασκαλία τις γραματικις κε τιν απόχτιςι ορθογραφικον δεκσιοτίτον. Ετσι έκανε το παλιο σχολιο τον κσιρον λόγον.

Ι γλώσα πρέπει να μπι στο σχολιο, ως όπλο τακσιку αγόνα κε σοσι-γρικτικι, ικοδόμιςις, δραστήριος ^εσιμέτοχος τις οπίας ίνε ο κάθε μαθιτις κα-θος κε όλο το σχολικο κολεχτίβο ως είνολο.

Απάφτα τα πρότα βίματα τυ πεδιυ στο σχολιο πρέπει ναναπτίκσυ-νε εάφτο τι σινέστιςι ότι ι εργασία τις γλώσας έχι σκοπο κινονικο, γιαφτο κε ίνε κινονικα απαρέτιτι.

Εκσον αφτο, ι εργασία για τι γλώσα πρέπει να γίνι μένα τέτιο τρό-πο, όστε να διεγίρι στα πεδια όσον το δυνατο πιο πολι ενδιαφέρο για τι γλώσα. Πρέπει να κσέρυμε να διδάκσυμε τα πεδια πως να καλιεργίσυ-νε τον προφορικο κε το γραφτό-τυς λόγο, να κσέρυνε να χρικσιμοπίςυν τον πιυτικο λόγο καθος κε το σινιθιζμένο κ.τ.λ.

Ινε ανάνκι κοντα εάφτο με τον κατιγοριματικότερο τρόπο να υπο-γραμίσυμε το ρόλο τυ πεδαγογυ. Εχι αφτος εκσερετικα μεγάλη σιμασία. Τα πεδια θα ενδιαφερθυν πιο πολι στο μάθιμα, θα καταλάβυν τυς σκο-πυς κε τα προβλίματα τις σπυδισ τις γλώσας, θα χονέψυν το είστιμα το γνόςεον κε το δεκσιοτίτον όσο πιο πολι απο πεδαγογικις κε μεθοδι-κις άποπςις πιο μάστορις θα ίνε ο δάσκαλος.

Κοντα εάφτα κσεκάθαρα φένετε κε ι βλάβι πυ γίνετε με τι θεο-ρία „τις απονέκρωσις τυ σχολιυ“, πυ ζικιρνίνι το ρόλο τυ δασκάλυ στο πεδαγογικο προτζες.

ΠΡΟΤΙ ΓΡΥΠΑ

1-ο ΚΕ 2-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνοσι το λόγου τον πεδιον. Δεκσιότιτες να παρατιρίσουν την πραγματικότητα που τους περιβάλλει (ι ζοι τον πεδιον, ι εργασία-τους, ο κόπος τον ενίλικον, το σχολιο, τα φαινόμενα τι φύσις, ι ζίσι).

Δεκσιότιτες ναπαντύνε στις ερώτικες του δασκάλου τον κερον του μαθήματος, ίτε τον πεγνιδιον και τον εκδρομον - περιπάτον τους σχετικους μαφτες τις παρατίριτες. Δεκσιότιτες κολεχτιβικά να συζητίσουν πάνω στις παρατίριτές-τους με την καθοδήγηση του δασκάλου. Δεκσιότιτες να μεταδώσουν τα νοήματα τον παρατιρίσεών-τους σε συνεχι λόγο. Δεκσιότιτες ναχύσουν και να καταλάβουν, τον κσένο συνεχι λόγο (προφορικι δίγισι και ανάγνωσι).

2). Διδασκαλία τον πρότονε γραμάτον (ανάγνωσι και γραφι).

3. Ανάπτικσι τις μνίμης πάνω σε κίμενο ακοματίαςτο (αποστήθισι πιμάτον, σινθιμάτον, στίχον)

4. Καλιέργια του λεχτικου: εκσέλενκει του λεχτικου πλύτου τον πεδιον και του βαθμου τις κατανόσεις καθεμιας λέξης: πλυτιζμος του λεχτικου τον πεδιον με νέες λέξεις, σχηματιζμος δικύ-τους λεκσιλογίου απο ιχόνες και λέξεις.

3-ο ΚΕ 4-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Να πουν προφορικα τις παρατίριτές-τους και τις εργασίες-τους: σίντομες προφορικες διίγικες λογιδοτικες και ανακίνουσες για τι δουλια που κάνανε (πως δούλεψε, τί κάνανε, πός δούλεψανε, τί βγίκε), για την εντολι που εχτελέστηκε (σε πιον δόθηκε εντολι και το ίδος: τις καθος και ι εχτέλεσί-τις).

Δραματοπίσι, πεγνίδια, τραγύδια σχετικα με παρατίριτες που κάνανε πάνω στα φαινόμενα τις φύσις (λ. χ. ο ερχομος τον πυλιον), πάνω στις μηχανες (πός δούλεθι το λιχνιστίρι, το τράχτορ), πάνω στα φαινόμενα τις κινωνικις ζοις (στρατιοτικο πεγνίδι, αποστολι του τρένου κ. α.) με την καθοδήγηση του πεδαγογυ.

Σιζίτισι ζιτιμάτον σχετικον με τι διδάξιμι και την κινωνικι εργασία τις γρύπας (ικανότητα ναχύσουν, να μι διακόψουν τον ομιλιτι, να ροτίσουν για κάθε τι που δεν καταλαβένυν, να διατιπόςουν και να προτίνουν τι γνώμι-τους).

2. Σοστι ανάγνωσι σίντομου απλυ κιμένυ χωρις να παραλίψουνε λέξεις, χωρις παραμόρφους και επανάλιντες και με σοστο τονιζμο στις λέξεις.

Ανάγνωσι κε απόδοσι το χιμένυ: α) με πλάνο πυ δίνετε με ικόνες. β) με ρότισες το δασκάλυ.

Ανάγνωσι διγυμάτων κε ετίχον με τος ρόλυς(το σινγραφέα κε τον προσόπον πυ δρυν).

Δεχσιότιτες οργανομένις ανταλαγίς γνομον για το διαθαζμένο: α) Ε-χλογι εροτίματος για ειγίτις, β) ικανότιτα να βρυν τιν κατάλιλι απάντις εάφτο το ερότιμα, γ) να πυν τι γνόμι-τους, δ) να σιμπλιρόζουν τιν ομιλία τυ σιντρόφυ-τους ε) να δίκσυν πύ δε σιφονυν κε αντιλέγυν.

3. Ι οργανομένι απάντις τυ μαθιτι, ος πρότο παράδειγμα πρότασις. Ι πρότασι εκδίλοσι τις γνόςις για το αντικείμενο.

Ο σκιματιζμος τις πρότασις πάνο στο θέμα πυ δόθηκε: ι κατάλιλι εκλογι κε ο οργανικος σινδιαζμος το λέκσεον απο τος ίδιους τος μαθιτες.

Ικανότιτα να βρι ο μαθιτις τιν πρότασι στο χίμενο.

Ι τελία ος σιμίο τυ τέλους τις πρότασις.

Ο χροματιζμος τις φονις, μπροστα στιν τελία.

Ι χρισιμοπίσι τυ κεφαλέυ γράματος στιν πρότι λέκσι τις πρότασις.

4. Γραφτος λόγος: να βάλυν τιν ιπογραφί-τους στιν εργασία-τους κε τιν ικόνα-τους γράψιμο σινθυμάτων, διγυμάτων πυ σκιματίστηκε κολεχτι-βικα, γράματος περιγραφι τις πορίας τις εργασίας, παρατίρισεσ στον κερο τον εκδρομον-περιπάτον. Ι χρισιμοπίσι μεγάλο γράματος στι γραφι. Με-ταφορα λέκσεον.

Εργασία για τιν απόχτις καλύ γραφικυ χαραχτίρα: ι διαφίλακει τυ ίπυς το γραμάτον ανάμεσα στις γραμες ος 0,8 σ. κε ι σοστι απόστασι μετακσι στα γράματα κε τις λέκσεσ..

5. Καλιέργια τυ λεχτικυ: α) σκιματιζμος τελιομένυ λόγυ με τι βοίθια λέκσεον, πυ εκφράζουν το χρόνο (χτες, σίμερα, άθρι, στιν αρχι, ίστερα, απο νορις) τιν έχτασι (κοντα, μακρια, πάνο, κάτω, κατεφθίαν, αριστερα, ιπι.ιλα, χαμιλα), τιν πιότιτα (καλίτερα, χιρότερα), τιν ποσό-τιτα (περισότερο, λιγότερο) β) ο πλυτζμος τυ λεχτικυ το μαθιτον με νέες ένιες κε λέκσεσ πυ τεχνικα κε επιστιμονικα σκατίζοντε με τις γνόςε-πυ πέρνυνε. γ) αγόνας κατα τον τακσικον εχτρικον λέκσεον (όρχομα, λέ-κσεσ πυ εκσεφτελίζυν κε τα ονιδιστικα παρατσύχλια κτλ) δ) σκιματιζμος δικύ-τους λεκσιλογίυ.

Παρατίρισεσ στι διαφορα τις προφορας κε τις ορθογραφίας (ι πιο σινιθιζμένες λέκσεσ: κολχοζ, σοβχοζ κ.α).

Σινιδιτι αντιγραφι χωρις παράλιπσι γραμάτον (μόρφεσι τις ορατα-σιοηορικις μνίμις στις δεχσιότιτες τις γραφισ).

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΡΥΠΑ

1-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνωσι το λόγου τον πεδιον. Σκιματίζμος είντομον διγιμάτον για ιδιέτερα σιμβάντα τις ζοις αφτον τον πεδιον κε για τιν πλίσιον προς το σχολιο παραγογι.

Σίντομες ανακίνουσες κε λογοδοσίες τον πεδιον για τιν εργασία-τος με πλάνο, πυ δίνετε με ερωτηματικο τρόπο.

Κολεχτιβικα να γράψουν τα πεδια όσα διγιθίκανε, ίτε ακύσανε.

Γνωριμία με τα σιμία τις στίκσις: τελία (επινάλιπσι τον περζζμένον απτιν 1-ι γρύπα) ροτιματικο, επιφονιτιματικο.

Σίνκρισι το ροτιματικυ τονίζμυ με τον αφιγιματικο κε τον επιφονιματικο.

Το ροτιματικο στο τέλος τις ροτιματικις πρότασις κε το επιφονιματικο στο τέλος τις επιφονιματικις πρότασις.

2. Εκφραστικι ανάγνωσι έντιπυ κε χερόγραφυ κίμενυ· εστος τονίζμος στις λέκσες κε τις πρότασες, ο χροματίζμος τις φονις στιν αφίγισι, στιν ερότισι κε τιν επιφόνισι· ι πάπσες ανάμεσα στις πρότασες.

Εμβάθινσι το δεκσιοτίτον τις ανταλαγισ γνομον για το διαβαζζμένο· διίγισι κε σιζίτισι εκίνυ πυ τα πεδια διαβάσανε στο σπίτι κε στο σχολιο.

3. Εκσακολύθισι τις εργασίας για τιν ανάπτυκισι τις μνίμισ· αποστίθισι στίχον, απομνιμόνεπσι ονομασιον, ονομάτον, αριθμον, χρονολογιον, γεγονότον αναφορικα με τιν ίλι πυ εκσεργάζοντε μες στο σχολιο.

4. Εκσακολύθισι τις εργασίας πυ γίνετε για το λεχτικο: σκιματίζμος λεκσιλογίυ νέον λέκσεων πυ σκετίζοντε με τι διδασκαλία κε τιν εργασία τον πεδιον, χρисиμοπίσι το λέκσεων με τιν αντίθετι σιμασία (εργάτις κε καπιταλιστις, δυνατος κε αδίνατος κ. τ. λ.)

2ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνωσι το λόγου τον πεδιον. Προφορικές διίγισες τον μαθιτον για ιδιέτερα σιμβάντα απτι ζοι τον πεδιον κε τον ανίλικον σίμφονα με το πλάνο, πυ δίνι ο δάσκαλος.

Ι ικανότιτα να απαντίσουν σε ερωτηματολόγιο.

Ανάλisis τις σινάφιας το λέκσεων κατένιαν στις απλες πρότασες με ερότισες τυ δασκάλυ.

Ανάλisis τις σινάφιας ανάμεσα στις απλες πρότασες.

Ι συνδέει το λέξεον αναμετακρί-τω; μες στην πρότασι ίτε τον απλόν προτάσεων με τι βοήθια το συνδέζμν κε. Ι αντίθεσι ανάμεσα στις λέξεις μιας πρότασις, ίτε ανάμεσα στις απλές προτάσεις με τι βοήθια το συνδέζμον αλα κε μα. Κόμα προ το αλα, μα σε τέτιες πρότασεις.

2. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για την κατανόισι το διαβαζόμενου: δραματοπίισι το διγίματος κε το στίχον.

3. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για το λεχτικό: γνωριμιά με μικρο έντιπο λεκτικό κε ικανότητα να το χρησιμευπίισι.

Αλφάβιτο. Φτόνχι κε γράματα.

Ατριφτι κε τριβάμενι φτόνχι.

Ιχικά κε άιχα τριβάμενα.

Αλαγι τις λέξεις με ρότισες.

Ι ορθογραφία τον άιχον κ, π, τ, μετς το ν λ.χ.τον Κόστα όχι τον Νκόστα κ. τ. λ.

3-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνοσι το λόγυ τον πεδιον. Δεξιότιτα να λογοδοτίσουνε για την εργασία-τους. Γνωριμιά με την ανκέτα: συμπλίροσι ανκέτας. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για τι διίγισι: ι τίρισι το τέμπυ το λόγυ (να μιλίσον πιο αργα, ίτε γρίγορα) κε ι δίναμι τις φονις (σιγα ίτε φοναχτα).

Καταγραφι το πλάνυ πυ σχηματίστηκε κολεχτιβικά κε τις λογοδοσίας για την εργασία πυ έγινε.

2. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για την ανάγνωσι: ανάλισι το διαβαζόμενυ, έκθεσι τον κριότερον γνομον κε απόδοσι αφτον με σινέπια.

3. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για την ανάπτυκισι τις μνί-μυ: απομνιμόνεψι το διγίματός-τους, κε τις λογοδοσίας με τι λογικι σειρά το πλάνυ-τους.

4. Εργασία για το λεχτικό: εκσακολύθισι τις εργασίας με το έντιπο λεκτικό: παρατίρισες πάνο στις λέξεις πυ έχυνε μια ρίζα κε κινι σιμασία (σκολιο, σχολικο· γράφο, γράμα, γράψιμο· μάθημα, μαθένο, μαθιτις κ.αλ)· αλαγι το λέξεον (λέγο, έλεγα· το νερο, το νερυ).

Εκσέδρεσι το τόνυ στις λέξεις πυ εκλέγοντε κ. τ. λ).

4-ο ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Οργάνοσι το λόγυ τον πεδιον. Σιζίτισι κε εχτίμισι τον προφο-ρικον διίγισον τον πεδιον απο άποψι περιεχόμενυ (ορθότιτα κε μεστότιτα),

επιματιζμο (ορθότιτα τις είνδεσι το λέκσειον κε τον προτάσειον, κσεχοριζμο τον κηρίον γνομον), εκφραστικότητα το διηγήσειον (εοστοσ τονιζμοσ).

Δεκσιότιτεσ στο γράψιμο γράματοσ κε δίλοσισ.

Ανεκσάρτιτι καταγραφι είντεμο κολεχτιβικυ διηγήματοσ.

2. Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για τιν ανάγνωσι. Γνωριμία με το βιβλίο (εκσόφιλο, εινγραφέασ, κεφάλεα τυ βιβλίου, εκδοτικο, χρόνοσ τις έκδοσισ, τιλοφορία τυ βιβλίου, πίνακασ τον περιεχομένον).

Ι ικανότιτα απο τον πίνακα τον περιεχόμενον νανέβρων τι χρίσιμα γιαφτοσ ίλι.

Δεκσιότιτεσ ανάγνωσισ πεδικισ εφιμερίδασ κε περιοδικυ βιβλίου.

3. Εργασία πάνω στο λεχτικό-τυσ, κε για τιν ανάπτυξι τις μνίμησ Εκλογι γρύπασ λέκσειον με κινι σιμασία κε ι απομνιμόνεψί-τυσ σε ολόκληρο λόγο (εκολιο, εκολικο· μαθιτισ, μαθιτικο).

Απομνιμόνεψι το λέκσειον πυ δίεκολα γράφοντε (κομπάιν, εφχαριστο κ.αλ.)

Ι περίπτοσι τις παντότινισ διάσταςισ ανάμεσα στιν προφορα κε τιν ορθογραφία τυ διφτόνκυ ια, ιο, ιι μετα τα ιχικα τριβάμεγα λ.χ. καράβια (κε όχι καράβγια), χοριο (κε όχι χοργιο), ρομιι (κε όχι ροργι).

Ορθοέπια κε ορθογραφία το λέκσειον πυ αρχίζυν απο κ,π,τ, με το ν λ.χ. τον πατέρα (κε όχι τον μπατέρα), τον κυλάκο (κε όχι τον νκυλάκο), τον Τάσο (κε όχι τον Ντάσο).

Ορθογραφία τυ καταλιχτικυ τριδάμενου φτόνκυ s προ τις αντονιμίας εσ κε εασ λ.χ. ο φίλοσ-εσ (κε όχι ο φίλο-εσ, ι γλόσεσ-εασ κε όχι ε γλόσε-εασ).

Εκσακολύθισι τις εργασίας αναφορικά για το εκιματιζμο τυ λεκσιλογίου τυ μαθιτι πυ να εινδιάξετε με τι δ.δασκαλία κε τιν εργασία.

ΤΡΙΤΙ ΓΡΥΠΑ

1. ΓΡΑΜΑΤΙΚΙ ΚΕ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

1-ι ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ

Πρότασι. Ιποκίμενο με ρίμα· ο ρόλοσ-τυσ για το εκιματιζμο τις ετιμασίας στο λόγο. Ο εινδιάζμοσ τυ ιποκίμενου προς το ρίμα (αριθμοσ, σιρα.) Ο εκιματιζμοσ τι πρότασισ απο άποψι μεστότιτασ, τις απαρέτιτισ ετι δομένη περίπτοσι, εαφινίασ κε ορθισ αλιλουχίασ το λέκσειον κε τις λογιχίεσ-τυσ ειρασ πυ ανταποκρίνετε στι μελέτι τυ αντικίμενου.

Σκιματισμός πρότασις με φòρμα ερότισις. Ο κσεχορίζμος το λογι-
κo τoνίζμo στιν ερότισι κε τιν απάντισι. Τελία κε εροτιματικο. Ο το-
νίζμος ει ροτιματικι πρότασι.

Ι εχτίμισι τις πρότασις απο περιεχόμενο (ι ορθότιτά-το κε ι με-
στότητα) κε απο σκιματισμο (ι εκλογι λέκxεον κε ι ορθι-τος αλιλουχία.)
Ι εχτίμισι τις εκλογις το λέκxεον ανάλογα με τον προρίζμo-τους στιν πρότασι.

Εργασία για τιν καλιέργια το λεχτικó-τους: ι ρίζα κε ι κατάλιξι. Ι
αλαγι τις κατάλιξις εκxετίας τις εκέσις τις μιας λέκxις προς τιν άλι.

Ορθογραφικo λεκxιλόγιο. Ι σιμασία-το, ο σκιματισμος κε ι χρισιμο-
πίσι-το τον κερο πυ γίνετε ι γραφτι εργασία.

Ι ορθογραφία τον πιο σινιθιζμένον κε τον πιο δυσκολόγραφτον λέ-
κxεον (εφχαριστο, κολεχτιβοπίσι κ. αλ.)

Εκxακολούθισι τις εργασίας για τιν κατοχίροσι τον ορθογραφικον
δυσκοιτίτον τις περαζμένις χρονιας.

2-ι ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ

Απλι πλατια πρότασι. Ι λέκxες πυ επεκxιγουν το υποκίμενο κε το
ρίμα. Πρότασι με πολλα υποκίμενα. Πρότασι με πολλα ρίματα. Κόμα κε
κxιγματικα στ.ν απκρίθμισι: ι χρίσι το σινδέζμo κε.

Ι κατάτακxι τον λέκxεον στιν πρότασι απο άποπις σιμασίας (αντι-
κίμενο, πιότιτα, πράκxι, ποxότιτα).

Μέρι το λόγου: ονόματα υσιαστικα, ρίματα, ονόματα επιθέτα κε επι-
ρίματα.

Εργασία για τιν καλιέργια το λεχτικó-τους: μελέτι τις είστασις το
λέκxεον κε τις αλαγίς-τους στον αναπτιγμένο λόγο: Πoς να βρουν τι λέκxι
στο λεκxικο.

Ονομα υσιαστικο κε ι σιμασία-το (όνομα αντικιμένο, πιότιτας κε
πράκxις).

Τίπι αλαγίς τον υσιαστικον: κατάριθμο κε κατα πτόσι. Αντονιμία
(εγο, ει, αφτις). Αριθμητικα.

Τίπι αλαγίς τον ριμάτον: κατα χρόνους, κατα πρόxοπα κε αριθμους.

Τίπι αλαγίς τον επιθέτον: κατα γένι, πτόxες κε αριθμους.

Ονόματα ιxοσίλαθα κε ανιxοσίλαθα. Ι διαφορα τον ιxοσίλαθον απο
τα ανιxοσίλαθα (ο φτόνκoς δ για τα αρxενικα λ.χ. ο πxομας ι πxομά-
δες κε τα θιλικα ι μάνx ι μανάδες κε τ για τα υδέτερα λ.χ. το γρά-
μα τα γράματα.

Ι ορθογραφία το σινδέζμo κε με τις τρις μορφές-το (κε, κι, λ')

Ιντερνατσιοναλ κες λέκκες. Ι ορθογραφία μερικον απάφτα πυ ίνε διςκολοπρόφερτα κε διςκολόγραφα.

Ι αλαγι τυ λεχτικυ μετα τιν Οχτοβριανι επανάστασι: α) ι νέες λέκκες: ο κολχόζνικος, ο υτάρνικος, ο μπολσεβίκος κ. αλ.

β) λέκκες με νέα σημασία (ο πιρίνας, ι όμιλα κ.τ.λ.)

γ, μετολαγι τις κινεβικις εχτίμιςις τις λέκκςις (άθεος, χίριος, χειρά-τις κ. αλ.)

II ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΣ ΚΕ ΓΡΑΦΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

1. Ικανότιτα ναχύςυν τι διίγισι τυ δασκάλυ, τι διίγισι το μαθιτον, το ράτιο (κε να μεταδόςυν όσα άκυσαν).

2. Ικανότιτα να κάνυν προφορικι ανακίνοςι, σίντομι ομ'λία για το πίραμα πυ γάνανε, καθες γε για τιν εργασία-τους (με πλάνο γραμένο με ερότιςες)

3. Ικανότιτα να κάνυνε μικρι προφορικι διίγισι με θέμα: α) απο τι ζοι τον ιδιον τον πεδιον β) απτι ζοι τις παραγογισ πόνε κοντα στο σχολιο.

4. Ικανότιτα να σχηματίςυν προφορικι διίγισι: α) με τι βοίδια ικόνας β) με τι βοίδια πολον ικόνον κινυ περιεχόμενυ.

5. Ικανότιτα, να σχηματίςυν περιγραφι τις παραγογικις πορίας, με πλάνο (το μάζεμα τυ σιταριυ, τις πατάτας, ι δουλια τυ τράχτορ, τις αλωνιστικις μηχανις κε αλ.) κε περιγραφι το φενόμενον τις φίσις.

6. Ικανότιτα να πυν το περιεχόμενυ ιδιέτερον σκινον τις κινιματογραφικις σχολικις τενίας πυ κιτάκσανε, με ερότιςες.

7. Σίντομα ομαδικα κε ατομικα σιμιόματα στιν εφιμερίδα τυ τίχυ.

8. Δραματοπίσι το σιμβάντον πυ νάνε παρμένα απτι ζοι αφτον τον πεδιον κε τις παραγογισ πυ ίνε κοντά-τους.

9. Ικανότιτα να γράψυν απόδικι κε έτιςι κε να τις υπογράψυν. Ικανότιτα ναποστίλυν χριματικυ έμβραζμα.

III ΑΝΑΓΝΟΣΙ

1. Μεγαλόφωνι ανάγνωςι έντιπυ κε χειρόγραφυ κιμένυ τιρόντας τον τονίζμο κε τι πάψες, τις σκετικες με τα σιμάδια τις στίκςις κε τι γεγικι ένια τυ διαβαζμένυ, τιυτοτρόπος όστε να πλσιιάσι ι ανάγνωςι τυ σιναφι λόγω τυ κιμένυ προς τιν ομιλία.

2. Ι χαμιλόφωνι ανάγνωςι πραματιον (διατριβον) κε καλιτεχνικον έργον (μετα τιν ανάγνωςι σιζίτιςι πάνο στα διαβαζμένα).

3. Ανάγνους νέον πραγματιον (διατριβον) κε επιστιμονικον βιβλι-
αρίον.

α. Ικανότιτα να δίχσυνε στο διαβαζμένο άρθρο ίτε βιβλίο ότι δεν
κατάλαβαν (λέξει, έκφρασι, ιδιέτερα μέρι).

β. Ικανότιτα να βρυν στα διαβαζμένα τις απάντισες στις ερώτισες τυ
δαςχάλυ.

γ. Ικανότιτα να πυν τις χιριότερες ιδέες τυ επεκσεργαζμένου μαζί
με το δάσχαλο χιμένυ, με πλάνο (με ζίντομες πρότασες).

δ. Ικανότιτα να χρισιμοπιίσυν το γεογραφικο χάρτι το σχετικο με
το διαβαζμένο χίμενο.

ε. Ικανότιτα να θρύνε στο β.βλίο παραδείγματα, πυ να επικιρόσουν
τιν χιρία ένα.

4. Γνωριμία με τιν εφιμερίδα: απο πια τμήματα αποτελίτε ι εφι-
μερίδα. Πος να θρύνε στην εφιμερίδα τιν απαρέτιτι ίλι. Πος να τιν
εποφελιθύνε για τον πίναχα τον αποχομάτον, για το αλμπομ, τις πλα-
κάτες.

Κολεχτιβικι ανάγνους τις εφιμερίδας.

ΤΕΤΑΡΤΙ ΓΡΥΠΑ

ΓΡΑΜΑΤΙΚΙ ΚΕ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

1-ι εκσαιμινία

Τίπι προτάσεων: αφιγματικι πρότασι, ροτιματικι, προσταχτικι κε
επιφυνιματικι. Ι χρισιμοπιίσι αφτον τον τίπον τις πρότασις στο λόγο.
Ο σιματιζμος, ό τονίζμος κε ι χρισιμοπιίσι το σιμαδιον τις στίσις
ζάψτες τις πρότασες.

Προσφόνισι. Ι σιμασία κε ι θέσι τις προσφόνισις στην πρότασι.
Ο κσεχοριζμος τις προσφόνισις με τα σιμάδια τις στίσις.

Προσταχτικος τρόπος. Ι σιμασία κε ι ορθογραφία το βοιθιτικον
μορίον θα, νο, ας στο σχιματιζμο το χρόνον το ριμάτον, καθος κε τον
τρόπον (ιποταχτικος, ιποθετικος, προσταχτικος).

2-ι ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ

Ι προέλεψι τις γλόςας μαζί με τιν προέλεψι τυ ανθρώπου κε
τις κινονίας. Ο ρόλος τις γλόςας στην πορία τις εργασίας. Ι λέξει —
πρότασι. Ι μετάβαςι απο τι λέξει—πρότασι στην πολιμελι πρότασι κε ο
κσεχοριζμος τον κοματιον τυ λόγου: ιποχίμενο, αντονημία, αριθμιτικό,
επίθετο, ρίμα, επίριμα.

Σύντομη πληροφορία για την προέλευση και την ανάπτυξη της γραφής, (το γράψιμο του προτόγονου ανθρώπου).

Εργασία για την καλιέργεια του λεχτικού: πολλές σημασίες σε μια λέξη. Ένα τον ομοίχον λέξεων καθώς και το λέξεων με την αντίθετης σημασία. Μεταφορική σημασία τις λέξεις.

Ορθογραφία των επιρμάτων. Μελέτη τις εísticas τις λέξεις. Τα προβλήματα (πρόθεσες και η σημασία τους: τον κυριότερον: προ, επι, απο κ.αλ.)

1. ορθογραφία των προβαλμάτων λ.χ. προσβάλω όχι προξβάλω.

Ένα το συνδιαζόμενον των προτάσεων (η απλούστερη συνδιαζόμενον προτάσεων). Η αλληλοεξέταση των προτάσεων (πρώτα, έστερα, επομένως, ώστε κτλ). Η χρήση το σημαδιον τις εísticas στην σύνθεσι πρώτασι (λόγος).

II. Προφορικός και γραφτός λόγος

1. Η ικανότητα να κάνουν ανακίνους, ομιλία, ράτιο και είχονα να σημειώνουν, όσα δεν καταλαβένουν, με πια δε σιφονουν (ακολουθι ειζίτισι πάντο σε κίνα που ακύσανε).

2. Η ικανότητα να προετιμαστύνε με την καθοδίγισι του δασκάλου να θγόνε προς σε ακροατήριον να κάνουν ανακίνους — ομιλία για την εκδρομή που έγινε, για το πέραμα που κάνανε, για την εργασία που εχτελέστηκε, για το βιβλίο που διαβάστηκε: α) ο σκοπος τις ομιλίας, β), η εισηγητική ή εισηγιστική και η καταγραφή του πλάνου (απαρίθμηση τον κυριότερον ιδεών) γ) προετιμασία για την ανακίνους-ομιλία (προφορικά με γραφτό πλάνο).

3. Η ικανότητα να προετιμαστί ο μαθητής και να ομιλίζει και να δώσει εισήγηση στην έκθεση το μαθητικόν εργασίον.

4. Η ικανότητα να πει τις κυριότερες ιδέες τις διατριβής που διάβασε με πλάνο και χωρίς πλάνο.

5. Η ικανότητα να πει τις εντίποσες-του για το διήγημα που διάβασε και τις σχέσεις-του που σχηματίζει απο το διαβαζόμενο.

6. Η ικανότητα να σχηματίζει διήγημα:

α. με πλάνο κολεχτιδικά επεξεργασμένο (το πλάνο γίνεται γραφτά, η διήγησι προφορικά).

β. με την αρχή ή το τέλος που δύνουντε έτιμα απο δάσκαλο (με μια ή με κάμποσες προτάσεις).

7. Πιράματα δραματοπίσεις και σκηνοθεσίας.

8. Η ικανότητα να σχηματίζουν και να γράψουν τηλεγραφήματα, απλοπροτόκολλο με σύντομες σημειώσεις πως και τί έπε στις ομιλίες.

9. Η ικανότητα να γράψουνε σημείωμα και ανταπόκρισι στην εφημερίδα και το περιοδικό-βιβλίο. Η ικανότητα να λογοδοτήσουν για την εργασία τις ομάδας, τις περιλάττας, το κλίμα, στην εφημερίδα.

10. Η κίνησι τις γλώσσας· η απονέκρσι μερικον λέξεων και τύπων και η γένισι νέων (να διχτι αφτο στους μαθητες με παραδείγματα).

Η ισχύρισι λέξεων απο τι μιτρικί-τους γλώσσα στην άλι. Διεθνικες λέξεις.

11. Η πολυγλωσία του πλιθιζμου του ΣΣΣΔ. Η έλπισι γραφτις γλώσσας σε πολυς λαους του ΣΣΣΔ προ τις Οχτοβριανις επανάστασις. Ο αγόνας για την κυλτúra την εθνικι στι φόρμα και τι σοσιαλιστικι στο περιεχόμενον.

III ΑΝΑΓΝΩΣΙ

1. Μεγαλόφωνι ανάγνωσι έντιπου χερόγραφου τινόντας τον τονισμό και τις πάψεις που ίνε απαρέτιτες σύμφωνα με τα σημεία τις στίξεις και την ένια του διαβαζμένου, τυποτρόπος ώστε να πλσιάζουν την ανάγνωσι του κείμενου προς την ομιλία με τον πιο απλο παθιτικο χροματισμο τις φωνις.

Χαμιλόφωνι ανάγνωσι διατριβον, καλιτεχνικον έργον, μικρον πολιτικον και εκλαικεμένον επιστιμονικον μπροςύρον (φισιογνωσίας, τεχνικις κ.α.).

2. Ανάγνωσι διατριβον και εκλαικεμένον επιστιμονικον βιβλιαρίον.

α. Η ικανότητα ναντιγράψει ο μαθητις απο το κείμενο που διαβάξει τις ακατάλιπτες λέξεις, έκφρασεις, να μάθι την ένια αφτον το λέξεων και εκφράσεων, να γράψει την εκσίγισί-τους.

β. Η ικανότητα να βγάλι ζιτίματα απο τα διαβαζμένα.

γ. Η ικανότητα να κσεχορίσι απο το διαβαζμένο κείμενο τις κριότερες γνώμες, να τις γράψει ως ιδιέτερες πρότασεις.

δ. Η ικανότητα να χρισιμοπιίσι σχετικα με το διαβαζμένο βιβλίο, γεωγραφικο χάρτι και οδιγο για διάφορα ζιτίματα.

ΜΕΘΟΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΙΡΙΣΕΣ

Για το πεδι απο τι στιγμα που έρχετε στο σχολιο, ο κριότερος σκoπος ίνε να κατέχι την πρότι ανάγνωσι και γραφι. Ο πεδαγωγος πρέπει να κσέρι πός να κάνι τα πεδιά-του να ν όσουν την ανάνκιν τις απόχτισις το δεκσιotίτον τις ανάγνωσις και τις γραφις, να κσέρι να τα οδιγίσι στα πορίσματα, πος για την εκτέλεσι όπιας δουλιας ίνε απαρέτιτο να κέρυνε σoστα να διαβάσουνε, να γράψουν και να μιλίσουν.

Το σημείο απο το οποίο θα κσεκινίσουν μόλις αρχίσουν τα μαθήματα τις γλώσσας τις περισότερες φορες πρέπει να ίνε ο λόγος αφτον το πεδιόν· αφτο θα προκαλέσι περισότερο το ενδιαφέρο τον πεδιον στα μαθήματα,

περισσότερο θα τους πλυσιάσει στο δάσκαλο και το ένα με το άλλο, και «θα κσετιλίχσει» τη γλώσσα τον πεδίων. Η ίλι του λόγου που κυβαλουν τα πεδία μαζί-τους από το σπίτι στο σχολείο και που χρειάζεστε επεξεργασία ίνε παρα πολύ πικιλόμορφη.

Στην ίλι του λόγου τον πεδίων (στο λεχτικό καθώς και στην ιχοδομιτική των προτάσεων) μπορεί να εκσακριβώσει κανείς την επίδραση το διαφόρων κινονικών γρύπων. Αυτό μπορεί εύκολα να γίνει αν γραφτούν τα διγίματα το πεδίου πάνω σε διάφορα θέματα και ύστερα απαφτο να γίνει η κατάλιλη ανάλυση: ριθάντα από τη ζοί-του, περιγραφί αγαπιτο πεγνιδίου και αλ. Πρέπει να υπολογιστούν και η ατέλιες του λόγου τον πεδίων όσον αφορά την προφορά, την ιχοδομιτική τη σπρότασις κ. αλ. μα αυτές η ατέλιες δεν πρέπει να συχιστύνε με την ιδιομορφία του πεδικού λόγου, που εκδιλώνετε, με πολύ εστιματικό παραγέμιζμα, την αφθονία το χερονομίων, την ιδιέτερι δικί-του χρίσι το λέκσεων κ.αλ.

Ίνε ανάνη να υπολογιστεί ακόμη και ότι στο πεδί μεγάλη έστισι κάνουν όλες η διόρθωσης του λόγου-του. Το πεδαγωγικό ψυχόρμιτο θα υποδίκει στο δάσκαλο τα πορίζματα που απαφτο πιγάζουν.

Μόλα τάφτα από τα πρώτα βίματα, τινόντας την απαρétιτι πεδαγωγική επιφιλαχτικότητα, πρέπει να καλιεργίζουμε το ροστο λόγο, υπολογίζοντας υποχρεωτικά την ιδιομορφία του πεδικού λόγου χωρίς να τονε σπρόκουμε με τη θία στο λόγο τον ενίλικον. Πρέπει με τον κερο, ριστιματικά να διορθώσουμε τις λέξεις που δεν προφέρνουντε ροστα καθώς π. χ. *κντάλι αντισ κντάλ, χέρι αντι ρσερ, τιρανιέτε αντισ τιρανιέτε.*

ΣΙΜ. Αφτα βέβεια όταν κανείς διδάσκει τη δημοτική. Και ότα διδάσκει κανείς την ποντική πρέπει να δώσει προσοχή σε τέτλια λάθη. Ο μαθητής πρέπει να μάθει να πει *γίννυμε* και όχι *ίνουμε*, *καπάκι* και όχι *γαπαχ*.

Αφτον τον κερο πρέπει πια να μάθει ο μαθητής πός να παντίσει στην ερώτησι, πός να ροτίσει κτλ.

Αργότερα πρέπει να διδάχτων ρινκριτικά πιο πολύ περίπλοκη τίπι του προφορικού λόγου, όπως λ. χ. η διίγισι ριμβάντον τις ζοις, η περιγραφί πεγνιδίου. Η καλιέργια του πεδικού λόγου αποχτα εκσερετικά μεγάλης ριμασία, όταν γίνετε κολεχτιδικα.

Δεν πρέπει μόνο τα πεδία να διγίθουν. Ο δάσκαλος πρέπει να δίκει το πρότιπο διίγισις, προβάλλοντας μεγάλες απέτιςες στο λόγο-του όσον αφορά την απλότιτα και την ορθότιτα.

Με απλή και ενδιαφερτική ρινομιλία ο δάσκαλος οδηγί τα πεδία μόνα-τους να καταλάβουν πόςο απαρétιτο ίνε να μάθουνε γράμα α. Στη ρινομιλία αφτι πρέπει να χρисиμοπιίσει τις γνώσεις-του όσον αφορά την ρορία του

γραφτυ λόγυ, τιν ιστορία τυ βιβλιυ κ.αλ. κε να εκθέσι όλα αφτα με προ-
σιτι φόρμα για τιν ιλικία τον πεδιόν-τυ.

Δε θα ίτανε σκόπιμο, αν εδο σιστέναμε μια κάπια μέθοδο διδασκα-
λίας παρμένι με τιν καθαρί-τις όπσι. Ι πέρα τις εργασίας το σκο-
λιον έδικσε, πος σινίθος ι πιο διαδομένες μέθοδες τις διδασκαλίας ίνε ι
μέθοδες ι σινδιαστικες. Ι ζοντανι πραχτικι κε δο (κε αφτο ίνε το σοστο)
ίνε αφτι πυ αποφασίζι. Ινε σπυδéo κε το δίχος άλλο πρέπι μόνον να
τιριθι ο εκσις όρος: ι μέθοδο τις διδασκαλίας πυ εκλέγετε νάνε ενεργι-
τικι κε στις δομένες σινκεκριμένες σινθίκες να δόσι τα πιο καρποφόρα
αποτελέσματα.

Το πρόγραμμα έχι δύο θεμελιακα μέρι: 1 Γνώσες απο τι γλόςα κε
2. Πραχτικι εφαρμογι το γλωσικον γνóσεων.

Το πρότο μέρος ίνε το θεμελιαχο το καθοδιγιτικο μέρος τυ προ-
γράματος. Ο σκοπος αφτυ τυ μέρος ίνε να δόσι σιστιματικα τον υπο-
χρεωτικο όνχο το γνóσεων κε δεκσιότίτον πυ πρέπι ναποχτίσουν τα πεδια
στι διδασκαλία τις γλόςας.

Αφτο το μέρος περιέχι τις γνώσες τον ακόλυθον θεμελιαχον ιδον τις
γλωσικις εργασίας: ι γραματικι, ο γραφτος κε προφορικος λόγος, κε ι ανά-
γνωςι. Αφτι ι διέρεσι ίνε κατα σινθίκι κε σтин επεκσεργασία ι φόρμες αφτες
τις γλωσικις εργασίας πρέπι στενα να περιπλέκουντε αναμετακσί-τους.

Εκσον αφτο, πρέπι να εκσασφαλιστι ι σινάφια τις γλωσικις εργασίας
με τα άλλα τα μαθήματα. Μόνον τότε ι εργασία πυ γίνετε για τι γλόςα,
θα έχι το πρεπόμμενο εφέχτο, οποτάν κε τα άλλα τα μαθήματα ος ένα
βαθμο βοιθун τι στερέοσι το γνóσεων κε το δεκσιότίτον τις γλόςας. Στο
μάθιμα το μαθηματικον πρέπι να δοθι προσοχι στις γλωσικες δεκσιότιτες
(πός τα πεδια ροτυν, πός απαντυν, πός σιμιόνυν) κε νάπτεθι ορθότιτα
όσον αφορά όλα τα ίδι το γλωσικόνε δεκσιότίτον. Αν αφτο δε γίνι, τό-
τες όσα τα πεδια μάθανε στο μάθιμα τις γλόςας, θα τα κσεμάθун στα
άλα τα μαθήματα.

Για να κητοχιριθун ι οριζμένες απο το πρόγραμμα γνώσες απο τι
γλόςα πλατια πρέπι να χρισιμοπιθι κε ι κινοφέλιμι πραχτικι τον πεδιον.

Το δέφτερο μέρος τυ προγράματος „Πραχτικι εφαρμογι το
γλωσικον γνóσεων“ απαριθμι τις κιριότερες φόρμες κε τα ίδι τις εργασίας,
με τα οπία μπορόνε πραχτικα να σινδιαστóνε ιδιέτερα άρθρα τυ νέυ
μέρους. Ο καθαριζμος σινκεκριμένυ σινάφιας μετακσι το διο αφτον μεσον
τυ προγράματος επαφίνετε στον ίδιο το δάσκαλο, πυ λίνι μόνος-τυ το
ζίτιμα αφτις τις σινάφιας πέρνοντας ιπόπσι τις σινθίκες σтин πορία τις
πραχτικίς-τυ εργασίας.

Στα προγράμματα υποδίδχνετε ι γλωσηι ιλι πυ ίνε απάρετιι.

Το μάθιμα τις γραματικis cιστιματικα αρχίζι απο τον τρίτο χρόνο· δίνοντε όμος στιχία τις γραματικis κε στν 1-ι — κε 2-ι γρύπα. Απο τον πρώτο χρόνο καθοδιγύντε τα πεδια να κάνυν παρατίριςες, φωνιτικες, μορφο- λογικες κε cινταχτικες χωρις να θγάλυν ακόμα cιστιματικα θεωριτικα πορί- ζματα. Τον 1-ο κε 2-ο χρόνο τις διδασκαλίας εκ ετίας τον ιδιέτερον πεδολογικον γνοριζμάτον τις ιλικίας δεν μπορύνε να κάνυνε βαθια ανάλιςι, τιν απάρετιι για τιν εργασία τις γραματικis· μόνο απο 3-ο χρόνο μπορι ναρχίςι μια τέτια εργασία.

Τα πεδια πρέπι να νιόςυν το ρόλο τις γραματικis, πυ τος γνορίζι με το φιλιάςιμο τις γλώςας κε τι λεχτικί-τις ιλι cτι διεκςαγόμενι ce mas διελόδιχι πορία τις λεχτικis διμιωργίας.

Πρέπι να γνοριςτυν τα πεδια με τα πιο καρποφόρα απάρτι τιν άποψι προςφίματα (ενι(ος), ικ(ος) λ.χ. cιδερένιος, κολγόζικος κ.τ.λ.) Πρέπι να παραχοριθι περιςότερος κερος cτο πιο δραcτικo κε πιο ζοτικo μέρος τις γλώςας τυ κερύ-μας κε απεναντίας να παραχοριθι το μίνιμυμ τυ κερυ ce τέτια γλωcικα γεγονότα πυ cίμερα ίνε λιγότερο ζοτικα.

Αν cτα προγράμματα τυ 1927 διαβάζουμε: „Πρέπι να έχυμε υπό- πσι πος cτι διδασκαλία το γραματικον κατιγοριον πρέπι να καθοδιγιθόμε· όχι απο τι cιμαςία τις λέκςις, αλα απο τον τίπο-τις κ.τ.λ.“ (μεθοδικες οδιγίες cτα προγράμματα τυ ΓΥC 1929), το cίμερνο όμος πρόγραμμα έχι ος βάςι άλι αρχι: ο τελικος cκοπος ίνε ι αναγνοριςτικι κε cιμαντικι λιτυργία τις γλώςας.

Ο αγόνας όμος κατα τυ φορμαλιζμυ (ι τιπικι γραματικι) δεν πρέπ να ενοιθι ος τέλια άρνιςι τον τίπον. Cτιν απόcπαςι τον τίπον απο το περιεχόμενο, αφτο πυ ίταν το τιπικo γνόριζμα τις παλιας γραματικis, πρέπι ναντιπαραταχτι ι αρχι τις ενότιτας τον τίπον με το περιεχόμενο κε cάφτιν τιν ενότιτα καθοδιγιτικo ίνε το περιεχόμενο. Αφτι ακριβος ι αρχι πρέπι να τεθι ος βάςι cτι διδασκαλία τις πρόταςις.

Ι γραματικι ορολογία έμινε όπος ίταν άλοτε.

Δεν πρέπι όμος ιδιέτερα να cινκεντρόςυμε τιν προςοχι το μαθιτον cτυς όρυς κε τος οριζμυς: Cτυς τελεφτέυς cτο cκολιο τις Ι βαθμίδας πρέπι να καταφίγι ο δάcκαλος ce κίνες τις περίπτοcες, οπόταν ιπάρχυνε γιαφτο το cκοπο ι απάρετιτες προιπόθεcες. Ενοιίτε θέβεα ο οριζμoς κε ι ορολογία πρέπι να προςφερθύνε cτα πεδια, αφυ πια αφτι καταλάδανε το περιεχόμενο όπιας δίποτε γραματικis κατιγορίας.

Cτιν αρχι δίνοντε ι οριζμι ι πιο απλι: υςιαcτικo ίνε ι ονομαςία τυ αντικιμένο, ρίμα ίνε ι ονομαςία τις πράκςις κ.τ.λ. Ι α έλια αφτον τον

οριζμον συμπληρώνετε με την εργασία τις καλιέργιας του λεχτικού που έρχεται κατόπιν του πρώτου. Τότε τα πεδία πια μπορούνε να καταλάβουν προς υσιαστικό μπορι νάνε η ονομασία κε συνκεκριμένον αντικείμενον κε αφιριμένον κε όχι μόνο αντικείμενον κ. τ. λ. Ο θεμελιακος νόμος στην εργασία τις γλώσσας 1.1 πρότασι ως τελιομένη σημαντική μονάδα του λόγου. 2. τα μέλι τις πρότασις, α μέρη του λόγου (υσιαστικό, ρίμα, επίθετο κε επίριμα).

Στο πρόγραμμα εκσον απο τι γραμματική ίνε ακόμη κε τα μέρη: ο προφορικός κε γραφτος λόγος: πρέπει νάχυμε υπόψει, πως κε ο προφορικός κε ο γραφτος λόγος περικλίουν μέσα-τους διάφορα ίδι του λόγου: τον παραγογικό λόγο, το κινονικό-πολιτικό, το βιοτικό κε αφτος ο καλιτεχνικός λόγος ιςχορι με τα στιχία-του στα διάφορα ίδι τις λεχτικές δράσις του ανθρώπου.

Ο πεδαγωγος πρέπει να βάλι θεμέλιο στην εργασία-του για τι γλώσσα το ένα ή το άλλο ίδος του λόγου, να χάνι την ανάλισή-του κε να θγάλι συμπεράσματα ακριβος για το δομένο αφτο ίδος του λόγου, επιδι δεν ιπάρχει αφιριμένος προφορικός λόγος, ολα ίνε συνκεκριμένες φόρμες-του: ο προφορικός λόγος στι ζίσι, ο διάλογος, ο προφορικός λόγος ως ανακίνοσι για την εργασία που εχτελέστηκε, ο προφορικός λόγος ως περιγραφη τις παραγογικής πορίας, το φενομένον τις φύσις κ. αλ.

Η αφερεμένη σπουδι το νόμον του προφορικού κε γραφτου λόγου, χορις την αντίστιχη συνκεκριμενοπίσι, τι σκοπιμότητα, καθόλου δεν θα προάγι τους μαθητες οσον αφορά την αντίλιπσί-τους για το ρέλο τις γλώσσας, για τον όπιο ίπαμε πιο πάνω.

Ο εκματιζμος του προγράματος σε τρία μέρη: η γραμματική, ο προφορικός κε ο γραφτος λόγος κε η ανάγνωσι δεν πρέπει να εκσοθίσι τον πεδαγωγο σε απομονωμένη επεκσεργασία του καθένος απάφτα μέρους.

Στιν 4 η γρύπα καλο θάνε να δοθύνε στα πεδία στιχιόδικες γνώσεις για την προέλεψι τις γλώσσας, για το τακτικό τις, περιεχόμενο για τον τακτικό αγόνα που γίνετε στι γλώσσα κε για τι γλώσσα κ. τ. λ.

Εφκολότερα αφτο μπορι κανις να το δίκσι στην εργασία που γίνετε για τον πλυτιζμο του λεχτικού. Πρέπει να επιστίσι ο δάσκαλος την προσοχι τον πεδιον λ.χ. σε τέτια γεγονότα, οπόταν ο τακτικός εχτρος φροντίξι ναντικαταστήσι τι λέξει „κυλάκος“ με τις λέξεις „έφπαρος φιλόπονος χορικός“, οπόταν ο ίδιος τακτικός εχτρος επιδι δεν του αρέσι η λέξει „μαχιτις“ φροντίξι να την αντικαταστήσι μάλες λέξεις, που παραμορφόνουν την πραχτική σημασία τις λέξις αφτις κ.τ.λ. Στην εργασία για τον πλυτιζμο του λεχτικού τον πεδιον του σχολιού-μας πρέπει να δοθι όσον ίνε δυνατόν περισότερι προσοχι. Ο πλυτιζμος του

λεχτικό τον πεδίων ίνε σίνχρονα κε πλυτιζμός τον ενιόν-τους, πλυτιζμός τυ λόγου-τους. Ο λόγος ως όπλο επικινονίας κε σπυδός, ως όπλο τακτικού αγώνα, με τον πλυτιζμό τυ λεχτικού -τυ αποθένι πιο εβλίγιστος κε δραστήκος. Μα δε γίνετε ι εργασία αφτι για τον πλυτιζμό τυ λεχτικού ναποκκενοθι απο κάθε άλι γλωσσικι εργασία ως αφτάρκι. Ι εργασία για τον, πλυτιζμό τυ λεχτικού ίνε ο κρίκος πυ ενόνι όλα τα μαθήματα τυ σχολιου. Το λεχτικό τον πεδίων πλυτίζετε σ'όλα τα μαθήματα. Δε θάνε σωστο αν τα πεδιά-μας λ.χ. θα πλυτίσουν το "πολιτικό-τους λεχτικό, ίτε μόνο το τεχνικό για λογαριαζμό τον άλλον κλάδον.

Ι εργασία για τον πλυτιζμό τυ λεχτικού πρέπει να γίνενα σ'όλες τις τάκκες με διαδοχικι περιπλοκι κε εμβόθινει αφτις τις εργασίας. Ι εργασία για τον πλυτιζμό τυ λεχτικού πρέπει να περιέχι τα ακόλυθα σιμία:

1. Πρέπει τα πεδια να κατέχυν τα στιχία τις κινονικο-πολιτικισ, τεχνικισ, επιστιμονικισ κ. άλ. ορολογίας στον κίκλο το γνόςεον, πυ πρέπει να πάρυν στις αντίστιχες γρύπες. Κατέχοντας τιν τεχνικι ορολογία πρέπει το πεδι να καταλάβει τι σπυδεότιτα τις ακριβισ λεχτικισ έκφρασις κε τις σαφίνιας σινικοδομιτικί (τι σίντακσι) τυ λόγου. Ι κατάχτισι τις κινονικο-πολιτικισ ορολογίας, πρέπει να γίνι 1. με αγώνα κατα τις καθάριαις "λεχτικισ", (ασινίδιτις) χρίσις το νέον όρον κε 2. με αγώνα κχτα τον τακτικο-εχτρικον στιχίον στο πολιτικό λεχτικό, κκεσκεπάζοντας το τακτικό περιεχόμενο το φενομενικον σινονίμον, πυ σιχνα τα πεδια κυδάλυν απο το σπίτι: μεροκάματο-μιστος, κομισάρος-ιπυργος ίτε "σοβειτικι ραφτομιχανι" όπου ι λέκσι "σοβειτικι" απο τα τακτικα κσένα, εχτρικα για μας στιχία λέγετε με τόνο περιπεχτικό.

2. Ι ικανότιτα να καταλάβυν κε να μεταχίριστων τι λέκσι με τι μεταφορικί-τις σιμασία, δίνοντας ιδιέτερι προσοχι στις μεταφορες τις πολιτικισ κε τις δουλίας (ι μεταφορα τυ τύπου "μορφοτικό μέτοπο", "μορφοτικι εκστρατία"), ι ικανότιτα να μπορέσουνε να χρισιμοπιίσουνε τα μικριντικα κε τα μεγαλοτικα, τα χαιδεφτικα κε τα περιπεχτικα κε έτσι θα προετιμαστων να καταλάβυν κε να κατέχυν τος τρόπους τις ιρονίας τυ λόγου, ως όπλο τακτικού αγώνα (ι μίθι τυ Δ. Μπέτνι).

3. Παρατίρισεσ πάνο στι σίστασι τυ λεχτικού, ως όπλο ιντερνατσιοναλιστικισ διαπεδαγόγισις κε αγώνα κατα τυ μεγαλοκρατικό κε ντόπιου εθνικισμού (λέκκεσ απο τις γλώσσες το λαον τις Σ.Σ.Σ.Δ. "Σοβετ", "μπολσεβικος", "λενινιζμός", "σοσιαλιζμός", "κομυνιζμός" ιντερνατσιοναλιστικες λέκκεσ. Ινε ι ίδιες σ'όλες τις γλώσσες το δουλεφτάδον όλυ τυ κόσμυ. "Ταμπυρέτκα" "πέτζκος" — ρύσικες λέκκεσ. "Σπίτι" "παλτο" — λατι-

νικες. „Τραμβάι“ — ανκλικι. „Γαλότσεσ“ — γαλικι. „Τσεπελιν“ — γερμανικι. „Τυφέκια“ „κέφι“ „μεράκι“ — τυρκικες).

Πρέπι τα πεδια κε τον τεζάρων τάκσεον (με διαδοχικι άφκσις το δισκολιον κε εμβάθινσι τις επεκσεργασίας) νάχυν ιδέα τις εθνικισ πολιτικισ τυ κόματος κε τις σοβετικισ εκσυσίας, για την ικοδομύμενι σε μας κυλτώρα την εθνικι στι φόρμα κε σοσιαλιστικι στο περιεχόμενον (να παραβλιθι αφτι με την εκροσιςτικι πολιτικι τις τσαρικισ Ρουσίας πυ τιρανύσε τα πολιάρθμα έθνι, πυ την κατικύσαν). Πρέπι να τονιστι προς αποτελέσμα τις τσαρικισ πολιτικισ, ήταν ι πολιτικι καταδινάστεπσις· πολι απο τυς λαους τις άλοτε Ρουσίας δεν ίχαν δικό-τους αλφάβιτο ος την Οχτοβριανι Επανάστασι κε μόνον μετα την Οχτ. επανάστασι αποχτίσανε. Πρέπι στα πεδια να ιποθι προς ι εκροσιςτικι πολιτικι απέκλιε απο όλυς τυς λαους τυ σιμερινυ Σ.Σ.Σ.Δ. τις δυνατότιτες να σπυδάσυνε στι γλώσα-τους τι μιτρικι, ενο τόρα κε ι πιο καθυστεριμένι λαι τυ Σ.Σ.Σ.Δ. κοντέβυν να κσεκαθαρίσουν τελιοτικα την αγραματοςίνι στι μιτρικί-τους γλώσα.

Το ζίτιμα „για την προέλεπει κε την ανάπτυκσι τις γλώσας“ πυ μπίκε στο πρόγραμμα τις 4-ις γρύπας έχι σκοπο να επιστίσι την προσοχί τυ δασκάλυ σαφτο το πρόβλημα, ος ένα απο τυς σιντελεστες τις διαπεδαγόγισι. Δίνοντας στα πεδια ένα για την προέλεπει κε την ανάπτυκσι τις γλώσας μαζί με την εργατικι δράσι τυ ανθρώπου κε τις παραγογικες σχέσεις τον άνθρωπον σε φόρμα προσιτι για την ιλικία-τους κατακριμνίζομε την παλια ιδεαλιστικι αντίλιπσι για την γλώσα, ος „οριζμένον“ „θεοδόριτον“ κ.τ.λ. ικανότιτα τυ ανθρώπου. Τυτοτρόπος βάλομε τα θεμέλια τις μαρκιστικισ κοζμοθεορίας, τα στιχία την αντίλιπσις τις γλώσας ος επικαδόμιμα. Την επεκσεργασία αφτυ τυ ζιτίματος μπορουμε να σινδιάσουμε με το θέμα πυ αφορα την προτόγονι κυλτώρα τυ ανθρώπου. Ιποδύχνοντας τις αλαγες το διαφόρον τίπον τυ λόγου με τρόπο ενδιαφερτικο κε καταλιπτο για τα πεδια, τα εμβολιάζομε με την ιστορικι εκσέτασι το φενομένον τις γλώσας.

Ακόμι κε στα πεδια τις 3-ις γρύπας μπορουμε να δόσουμε να καταλάβυν, προς ι γλώσα ζι, αναπτύχνετε κε δεν ίνε κάτι το παγιόμενον. Ι παρυσία τέτιον λέκσεων στα διγίματα όπος λ.χ. ο ιγεμόνας, ο αβλικος σοματοφίλακας, ο γεοχτίμονας κ.αλ. κε το αντίθετο, ι απυσία αφτον στα διγίματα τις σίνχρονισ ζοις, όπυ εμис σιναντόμε νέες λέκσεις: ο κομ-σομόλος, ο πιονέρος, το σοβετ κ.τ.λ. θα πίσυν τα πεδια προς στι γλώσα άλες λέκσεις πεθένυν κε άλες αναστένυντε.

Πλάι με το ζίτιμα τις προέλεπσις τις γλώσας θάνε ανάνκι να τυς δόσουμε κε γνώσες για την ιστορία τις γραφισ. Ι διύγισι τυ δασκάλυ, ι ανά-

γνωσι κατάλιλυ χίμενυ θάνε πολι προσελκιστικα για τα πεδια· με τιν πιο προσιτι φόρμα στιχιόδικες γνόζες γιαφτο το ζίτιμα μπορόνε να δοθун ακόμη στ'ν 1-ι γρòπα μαζί με τι διδασκαλία τον πρότον γραμάτον: τιν ανάγνωσι κε τιν γραφι.

Για το ζίτιμα τις προέλεψεις τις γλòζας μπορόμε να εστίζουμε τα εκσις βιβλία για το δάσκαλο: Ενκελς — „Ο ρόλος τυ κόπυ στιν ανθρωποπίσι τυ πιθίκυ“. Για το ζίτιμα τις γραφισ: Ιλιν „Με το μάβρο πάνο στο άσπρο“.

Τα σιμιά πυ υποδιχτίκανε παραπάνο (ι τάσι τις γλòζας στιν αλαγι κ. αλ.) πρέπει να ιεχορίζουνε σόλι τιν εργασία τυ σχολιυ τις Ι βαθμίδας. Πιο σοβαρι επεξεργασία το ζιτιμάτον αφτον θα γίνι στις ακόλυθες βαθμίδες τυ σχολιυ.

Σίμφονα με το δομένο πρίγραμμα ος αποτελέζματα τον εργασιον όσον αφορά τις δεκτιότιτες πρέπει να έχομε τα ακόλυθα:

ΠΡΟΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Σοστι ανάγνωσι με ταχίτιτα 20-25 λέκσες στο λεφτο στο τέλος τυ χρόνυ, ότα διαβάζυνε μεγαλόφονα· κε 30-35 λέκσες, ότα διαβαζυνε μες το νύ-τυς.

Το τέμπο τις γραφισ— στο λεφτο 5-6 λέκσες στο τέλος τυ χρόνυ. Επιτρέπετε εκσις ο εφτις γραφικος χαραχίρας καθος κε ο λακος (στι δέφτερι περίπτοσι ι καλίτερι κλίσι ίνε 08°).

ΔΕΦΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ανάγνωσι έντιπυ κε χερόγραφυ χιμένυ τιρόντας τον αφιγιματικο, ροτιματικο κε επεκειγιματικο τονίζμο, με το σοστο τονίζμο το λέκσων κε τον προτάσεων κε φιλάγντας το τέμπο τυ λόγυ κε τις δίναμις τις φονις. Ι ταχίτιτα τις ανάγνωσις στο τέλος τυ χρόνυ πρέπει νάνε 35-40 λέκσες στο λεφτο, ότα διοβάζυνε μεγαλόφονα κε 55-60 λέκσες στο λεφτο, όταν ι ανάγνωσι γίνετε μες το νυ.

Ι ικανόιτα να εκσέβρυν απυ τον πίνακα τον περιεχομένον τιν απετόμενι ίλι στο βιβλίο τις εργασίας. Ι γραφι μέσα σε διο γραμμες (ι αναμετακσί τυς απόσταςι, 0.5 ς.) με τιν καθιερομένι σοστι πίεσι, με ταχίτιτα τις γραφισ στο τέλος τυ χρόνυ, περίπυ 15 λέκσες στο λεφτο, όταν αντγράφυνε· κε 8-10 λέκσες περίπυ στο λεφτο, όταν αψτενεργύν γράφοντας.

ΤΡΙΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Μεγαλόφωνι ανάγνωσι έντιπυ κε χερόγραφυ κιμένυ τιρόντας τον τονίζμο κε τις πάπσες (σταμάτιμα τις φονις), πυ εκσαρτιόντε απο τα σιμάδια τις στίκεις κε απο τιν κινι ένια τυ διαβαζμένυ, προσενκίζοντας τιν ανάγνωσι τυ κιμένυ προς τιν ομιλία τιν προφορικι. Ι ταχίτιτα τις ανάγνωσις, περίπυ 55-60 λέκσες στο λεφτο (στο τέλος τυ χρόνυ).

Ι χαμιλόφωνι ανάγνωσι πραματιον (διατριβον) κε καλιτεχνικον διγμάτιον με ταχίτιτα 85-90 λέκσες στο λεφτο.

Γραφι πάνο σε μια γραμι σε ίπσος περίπυ 0,3 σ. το γράμα κε με ταχίτιτα στο τέλος τυ χρόνυ περίπυ 25 λέκσες στο λεφτο, όταν αντιγράφυν, κε κάτι λιγότερο όταν αφτενεργυν γράφοντας. Τίρισι ομιόμορφις κλίσις.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Μεγαλόφωνι ανάγνωσι έντιπυ κιμένυ τιρόντας τον τονίζμο κε τις πάπσες (σταμάτιμα τις φονις), πυ εκσαρτιόντε απο τα σιμάδια τις στίκεις κε απο τιν ένια τυ διαβαζμένυ, προσενκίζοντας τιν ανάγνωσι τυ κιμένυ προς τιν προφορικι ομιλία. Ι ταχίτιτα τις μεγαλόφωνις ανάγνωσις, 75-80 λέκσες πάνο κάτω στο λεφτο (στο τέλος τυ χρόνυ).

Χαμιλόφωνι ανάγνωσι πραματιον (διατριβον), καλιτεχνικον έργον, μικρον πολιτικον κε εκλαιοκεμένον επιστιμονικον (φισιογνωσία, τεχνικι κ.α.) μπροςύρον.

Νά τί πρέπει να επιδιόκσμε στην τεχνικι τις ανάγνωσις κε τις γραφίς πυ πρέπει να κατορθοθυν κε νάνε το αποτελέσμα τις εργασίας-μας σύμφωνα με το πρόγραμμα.

Ολα όσα έχυνε υποδιχτι αναφορικα για τιν τεχνικι τις ανάγνωσις κε τις γραφίς, ίνε μόνον απικόνισι εκίνυ, πυ μπορι να κατορθοθι στο ένα ή το άλλο μέρος τις εργασίας.

Μολατάφτα δεν πρέπει να νομίσι κανις, πος ι απέτιςες αφτες καθορίζυν όλι τιν εργασία τις ανάγνωσις κε τις γραφίς· όπος δίχυν το πρόγραμμα, μαφτα δεν εκσαντλίτε ι εργασία τις ανάγνωσις κε τις ανάπτικεις τυ γραφίς λόγυ, λ.χ. ι εργασία τις ανάγνωσις περιέχι τιν εργασία με το βιβλίυ. Αφτο το ίδος τις δεκσιότιτας με μορφι πιο πολι ή ολιγότερο τέλια έχι διατιποθι στο πρόγραμμα μόνο στον 4-ο χρόνο τις διδασκαλίας, στιχιά όμος τις εργασίας με το βιβλίο, (γνωριμία με το βιβλίο, περιπίσι τυ βιβλίυ, γνωριμία με τον τίτλο-τυ, τα περιεχόμενα κ.τ.λ.) πρέπει να δοθύνε απο τον 1-ο χρόνο κε σιγα-σιγα να εμβαθίνοντε. Στην 4-ι γρύπα

πέρνουν την τελειότητα που υποδύχουν τα προγράμματα. Με τον ίδιο τρόπο χονέβοντε και άλλες γνώσεις και δεξιότητες, που υποδύχουν τα προγράμματα λ.χ. ι ικανότητα να κάνουν ομιλία, να γράψουν εισηγήματα στην εφμερίδα του τίχου κτλ.

Ι επεξεργασία του διαφόρου ίδου του δεκσιότητον πρέπει να θεμελιώνετε πάνου στις ακόλουθους σταθμούς: α) στην καθοδύγισι του μαθιτον στη νέστισι του απαρέτιτου τις κατάχιεις τις δειμένις δεκσιότητας, β) στην αφομίοσι του περιεχόμενου τις δεκσιότητας και γ) στην εκγίμνασι που υποβάλετε στις γενικους σκοπους τις διαπεδαγόγιγισις.

Κάθε χρόνος διδασκαλίας πρέπει να παρυσιάσι όσον αφορά τον όγκο του γνώσεων και του δεκσιότητον λίγο ή πολι ένα όλο στο γενικο είστιμα του γνώσεων και του δεκσιότητον τις γλόςας. Αφτο πρέπει να υπολογιστι στην επεξεργασία-τους. Κάθε χρόνο, αρχίζοντας απτο 2-ο, πρέπει να επαναλιφτουν τα περαζμένα του πριγόμενου χρόνου, με σκοπο να σινκεφαλεσθουν και να κατοχιροθουν ι γνώσεις και ι δεκσιότητες που πάρθηκαν πια.

ΠΡΑΧΤΙΚΙ ΕΦΑΡΜΟΓΙ ΤΟ ΓΛΟΣΙΚΟΝ ΓΝΟΣΕΟΝ

ΠΡΟΤΙ ΓΡΥΠΑ

1-ο και 2-ο τέταρτο

1. Ι ικανότητα να χρισιμοπίσουν τον οργαν-μένο ζοντανό λόγο κατα την εχτέλεσι τον εντολον που τους δίνοντε στο σχολιο και στο σπίτι.

2. Χρισιμοπίσι τον πλακάτον με σινθήματα στο σχολιο και στο σπίτι (για την προφίλακσι τις ιγίας, αναφορικά για τις επαναστατικές γιρτες κτλ.).

3-ο και 4-ο τέταρτο

1. Σκιμαυζμος, γραφι και χρισιμοπίσι το σιδιμάτον το σχετικον με την εργασία και τι διεκσαγογι τον καμπανιον

2. Πρόσκλινι σε σοσ. άμιλα τον πεδιον άλυ σχολιο καθος και σοσ. άμιλα με τους γονιους. Αποστολι γράματος, κολεχτιδικος σκιμαυζμος του σιδολέυ.

3. Σκιμαυζμος και γραφι τις μαχιτικις υποχρέοσις τις γρύπας.

4. Ομιλία στις σινεδριάσεις του σχολιου, στον κρίχο τον οχτοβρόπυλον, στις σχολικες γιορτες.

5. Πραχτικι εφαρμογι του δεκσιότητον τις ανάγνωσης στην κινονικι ζοι (μεγαλόφονι ανάγνωση άρθρον, μικρον διγυμάτον και στίχον απο το περιοδικο-βιβλίό και την εφμερίδα).

6. Κολεχτιδικος σκιμαυζμος ιμερολόγιω του κερυ.

ΣΙΜΙΟΣΙ. Σκιματικι δουλια για τιν εκσάλιψι τον ελατομάτον τυ λόγου: τι φονασκία ίτε τιν πολι χαμιλόφονι προφορα κτλ.

Αφτι ι δουλια αρχίξι μόλις το πεδι πατίσι στο σχολιο κε διεκσάγετε σόλο το χρονικο διάστημα, πυ απειότε για τον καθένα μαθητι κε εκσαρ-τιέτε απο το μέγεθος τον ελατομάτον τυ λόγου κε απο τιν εφκολία τις εκσάλιψις-τους. Σε μερικα πεδια τα ελατόματα τυ λόγου θα εκσαλιφτόνε στον πρότο χρόνο. Σάλα πεδια θάνε ανάνκι ι εργασία αφτι να παραταθι κε στις 4 γρούπες. Δεν ίνε δυνατο τα σίνορα αφτις τις εργασίας να καθριστων σε κάθε χρόνο διδασκαλίας, επιδι εδο χριάζετε με μεγάλη προσοχι κε σκέψι να πλσιιάξι ο δάσκαλος τον κάθε μαθητι.

ΔΕΦΤΕΡΙ ΓΡΥΠΑ

1-ο τέταρτο

1. Σιζίτισι στις σινεδριάσεις τις γρούπας κε το σχολιο για τα ζιτί-ματα, πυ σινεδένυντε με τι ζοι κε τιν εργασία τις γρούπας. (όλα τα πε-δια αρχίσανε να μάθουν; Πιος δεν ίρθε κε γιατί; κτλ.)· ικανότιτα να κά-νυν πρότασι με σίντομι ετιολόγισι (τί πρέπει να κάνυν, πός, γιατί;).

2. Σκιματιζμος κε γραφι το σινθιμάτον-τους: ι χρισιμοπίσι-τους για προπαγαντιστικο σκοπο (ι μέρα τυ σχολιου, ι μέρα τις σοδιας κε τις χολε-χτιβοπίσις, ι γιορτι τις Οχτοβριανις επανάστασις, αγόνας ιπερ τις σανι-ταρίας κε τις ιγινις).

3. Ομιλία στις σχολικες γιορτες (χερετιζμος, απανκελία, τραγύδι, πεγνίδια).

4. Σκιματιζμος ιμερολογίυ κερυ κε εργασίας.

2-ο τέταρτο

1. Σκιματιζμος ενγράφων (απλύστατες μορφες) με σκοπο διαπεδα-γόγισις ιπεφτινόντιτας στην εργασία. Μαχιτικες ιποχρέοσις τις γρούπας, τον κρίκον, κατάλογι με τι διανομι τον καθικόντον.

2. Ομιλία με ιπόδικσι τον επιτιχιόν-τους στην πρότι εκσαμινία.

3. Σκιματιζμος ιμερολογίυ κερυ κε εργασίας.

3-ο τέταρτο.

1. Σιμπλίροσι ανκέτας.

2. Δογοδοσία για τιν εργασία πυ έγινε, μπροστα στι μαθητικι οργά-νοσι κε στι γενικι σινεδρίασι τυ σχολιου.

3. Ομιλία στις σχολικες γιορτες.

4. Εκσακολύθι τις εργασίας για το ημερολόγι το κερυ κε τις εργασίας.

4-ο τέταρτο.

1. Σιμετοχι στιν εφιμερίδα τυ τίχυ τυ σχολιυ με ανακίνωσης για τι ζοι κε τιν εργασία όλις τις γρύπας-τυ.

2. Μεγαλόφονι ανάγνoσι τις εφιμερίδας στο σχολιο κε το σπίτι (με προκαταρχτικι προετιμασία για τιν ανάγνoσι).

3. Ομιλία σινοδεμένι με τιν υπόδικι τον επιτιχιον όλυ τυ χρόνυ. Προετιμασία τον εργασιόν-τυς για τιν έκθεσι. Επικσίγις τις ίλις πυ ίνε στιν έκθεσι.

4. Σχιματιζμος ημερολογίυ κερυ κε εργασίας.

ΤΡΙΤΙ ΓΡΥΠΑ

1. Οργανομένι σιμετοχι στις σινεδρίασες: ικανότιτα να παρακολουθίσυν τι σιζίτις, να σιμιόσυνε όλα σ'όσα δε σιφονυν κε πυ πρέπι να ροτίσυν να μιλίσυν πάνo στο θέμα· να εκφέρυν τι γνόμι όλις τις γρύπας, τυ κρίκυ, ίτε τις πριγάτας· να διατιπόσυν μια πρότασι κε να τιν προτίνυν να βγυν κε να μιλίσυν για τιν εργασία (ομιλία).

2. Μεγαλόφονι ανάγνoσι, εμπρός σε ακροατίριο, καλιτεχνικον έργον (ιδιέτερα απο το ιροικο παρελθον τυ Κόκινυ στρατυ κε απο τον εμφίλιο πόλεμο) κε έφχολον άρθρον τις δουλις απο τα βιβλία, τις εφιμερίδες, τα περιoδικα-βιβλία στο σπίτι, στο σχολιο, τιν κόκινι γονια.

3. Χερετιστίριος λόγος, ράπορτ, απανκελία, τραγύδια, σκινοθεσία, ομιλία με ιχόνες στις μέρες τον επαναστατικον γιορτον.

4. Σιμετοχι στιν εφιμερίδα τυ τίχυ τυ σχολιυ κε τις προσκολιμένις προς το σχολιο επιχίρισις, κολχοζιυ, ίτε τμίματος τυ Κόκινυ στρατυ.

5. Αλιλογραφία με τα σχολια τυ ραγιονιυ, τυ κράι κε το διάφορον άλλον ραγιονιον τυ ΕΣΣΔ κε με τυς κόκινυς στρατιότες πυ πατρονάρυνε.

6. Σχιματιζμος κε διάδοσι τον κανόνον τις περιπίσις το σπιτίσιον ζδον κε τον τεχνικον φιτιον.

7. Ικανότιτα να δόσυν εκσίγιςες στις σχολικες έκθεσες.

8. Να γράψυνε σίντομα τι γνόμι-τυς για να σιστίσυν τα βιβλία πυ διάβασαν.

9. Να σιμπλιρόσυνε τα βιβλιάρια τυ σταθμυ τις προφίλακσις το φιτον (σταπφο).

10. Καταγραφι τον εργασιον πυ κάνανε.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΓΡΥΠΗ

1. Ικανότητα να χρησιμοποιούν τηλέφωνο (να μιλήσουν με το τηλέφωνο, να μεταδώσουν και να πάρουν τηλεφωνόγραμμα).
2. Ικανότητα να οδηγούν σεεδριάσι (σχηματισμός τις ημερησίας διατάξεις, ρεκλάμεντο, διατίποσι τον πραχτικον προτάσεων, συνκεφαλέςσι τον ομιλιον).
3. Συμετοχι στι ειζίτισι το συμβολέυ το εκολιу με τιν παραγογι και με το τμήμα το Κόκινυ στραту που πατρονάρυνε.
4. Αλιλογραφία με τα σχολια τον άλλον ραγιονιον το ΣΣΣΔ και με τιν πεδιχι κομμουνιστικι γρύπα το εκσωτερικυ.
5. Να γράψυνε ζίντομα τι γνόμε-тyς για να ριστίсyνε τα βιβλία που διαβάσανε.
6. Να βοиθίсyн το βιβλιοθιқάριο στιν ταχτοπίсι τις εργасίας-тy.
7. Διάδοσι βιβλίον.
8. Σιμιόματα και ανταπόκρίсes στιν εφιμερίδα το κράи και στο περι-οδικо βιβλίо.
9. Καταγραφи τον εργасион που κάнанε τα πεδία.

ΣΙΜΙΟΣΙ. Εδο παραλίποме тин επεχсигиματικι ριμίоси για τι φιλο-λογία καθос και пια βιβλία λογοτεχνικα μπορύме να ριστένυме. Το ζήτημα αфто ίνε πολи ροβαρο και χριάζετε ιδιέτερι μελέти και τ'αφίноме προπορινα.

Тех. редактор
ГРИГОРИАДИ Ф.

Сд. в наб. 29| III 1932г.
Сд. в печ. 5| IV 1932г.

III. 1955-AR

4. 8. 1977

ТІМІ 22 Коп.

ЦЕНА 22 Коп.